

Fremsat den 12. oktober 2010 af miljøministeren (Karen Ellemann)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹⁾

(Affaldshierarki, nationale affaldshåndteringsplaner og nationale affaldsforebyggelsesplaner)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 484 af 11. maj 2010 og lov nr. 653 af 15. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 a indsættes i *kapitel 1*:

»§ 6 b. Udarbejdelse af politikker og udstedelse af regler om affaldsforebyggelse og -håndtering skal, jf. dog stk. 2, ske i overensstemmelse med følgende affaldshierarki:

- 1) Affaldsforebyggelse.
- 2) Forberedelse med henblik på genbrug.
- 3) Genanvendelse.
- 4) Anden nyttiggørelse.
- 5) Bortskaffelse.

Stk. 2. Affaldshierarkiet kan fraviges for særlige affaldsstrømme, hvis fravigelsen er begrundet i en livscyklusbetragtning.

Stk. 3. Anvendelsen af affaldshierarkiet og fravigelser herfra skal ske med henblik på at opnå det bedste samlede miljømæssige resultat, jf. § 1 og § 3.«

2. Efter § 46 b indsættes:

»§ 46 c. Miljøministeren udarbejder en 12-årig national plan for håndtering af affald. Planen skal revideres mindst hvert sjette år.

Stk. 2. Den nationale affaldshåndteringsplan skal indeholde:

- 1) En analyse af den aktuelle affaldshåndteringssituation.
- 2) En beskrivelse af den nationale affaldspolitik.
- 3) En beskrivelse af prioriteringen på affaldsområdet.

- 4) En beskrivelse af EU-mål og nationale mål for håndteringen af de samlede affaldsmængder og de nødvendige tiltag for at nå disse mål, herunder en vurdering af behovet for nye indsamlingsordninger og for udbygning af den eksisterende affaldsanlægsinfrastruktur.
- 5) En beskrivelse af kriterierne for placeringen af fremtidige anlæg til bortskaffelse af affald.
- 6) En national kapacitetsplan for anlæg til bortskaffelse af affald og for anlæg, der nyttiggør blandet kommunalt affald indsamlet fra husholdninger.

Stk. 3. Ved udarbejdelsen af den nationale affaldshåndteringsplan finder § 6 b, stk. 1-3, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Miljøministerens vedtagelse af den nationale affaldshåndteringsplan efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.«

3. Overskriften til *kapitel 7* affattes således:

»Affaldsforebyggelse, genanvendelse og renere teknologi.«

4. Efter § 50 d indsættes i *kapitel 7*:

»§ 50 e. Miljøministeren udarbejder en 12-årig national plan for forebyggelse af affald. Planen skal revideres mindst hvert sjette år.

Stk. 2. Den nationale affaldsforebyggelsesplan skal indeholde:

- 1) En beskrivelse af målene for affaldsforebyggelse.
- 2) En beskrivelse af eksisterende affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
- 3) En beskrivelse af affaldsforebyggelsespolitikker.
- 4) En beskrivelse og en vurdering af nye affaldsforebyggelsesforanstaltninger, som skal ledsages af relevante benchmarks.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 87, side 109, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3.

5) En beskrivelse af foranstaltningerne til forebyggelse af emballageaffald, herunder genbrug af emballage.

Stk. 3. Ved udarbejdelsen af den nationale affaldsforebyggelsesplan finder § 6 b, stk. 1-3, tilsvarende anvendelse.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 11. december 2010.

Stk. 2. Den nationale affaldshåndteringsplan, jf. § 46 c i lov om miljøbeskyttelse, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, skal udarbejdes senest den 1. januar 2013.

Stk. 3. Den nationale affaldsforebyggelsesplan, jf. § 50 e i lov om miljøbeskyttelse, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, skal udarbejdes senest den 12. december 2013.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre artikel 4, dele af artikel 28 samt artikel 29 og 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (affaldsdirektivet). Disse bestemmelser fastsætter forpligtelser for medlemsstaterne til at sikre, at affaldshierarkiet tjener som en prioritetsrækkefølge for lovgivning og politikker om affaldsforebyggelse og -håndtering, til at udarbejde en eller flere affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer med udgangspunkt i affaldshierarkiet og til at evaluere og revidere disse.

Med affaldshierarkiet fastlægges en generel, overordnet prioritetsrækkefølge for, hvad der udgør den miljømæssigt bedste valgmulighed inden for affaldslovgivning og -politik.

Det overordnede formål med affaldshåndteringsplanerne er blandt andet at begrænse spildet af ressourcer mest muligt, at begrænse affaldshåndteringens negative påvirkning af mennesker og miljø og at sikre, at hvert enkelt medlemsland for sit område bidrager til, at Fællesskabet som helhed bliver i stand til selv at bortskaffe sit affald.

Medlemsstaterne er endvidere forpligtet til at sikre, at der senest den 12. december 2013 udarbejdes affaldsforebyggelsesprogrammer. Hovedsigtet med at opstille mål og foranstaltninger til affaldsforebyggelse er at bryde sammenhængen mellem økonomisk vækst og miljøbelastningen fra affaldsproduktion.

Ved et affaldsforebyggelsesprogram forstås en plan, som handler om, hvordan man skal forebygge, at der opstår affald, og hvordan man reducerer affaldets farlighed, mens en affaldshåndteringsplan handler om, hvordan man skal håndtere affaldet miljø- og sundhedsmæssigt forsvarligt, når det er opstået.

Både affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne skal ifølge affaldsdirektivet evalueres mindst hvert sjette år og revideres, når det er relevant og hensigtsmæssigt.

Af hensyn til sammenhængen i den danske regulering anvendes i lovforslaget betegnelsen affaldsforebyggelsesplaner, uden at der herved er tilsigtet nogen indholdsmæssig forskel i forhold til betegnelsen affaldsforebyggelsesprogrammer, som anvendes i affaldsdirektivet.

Affaldsdirektivet skal være gennemført i medlemslandene inden den 12. december 2010.

Herudover lovfæstes artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (emballage-direktivet). Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at have et særligt kapitel i affaldshåndteringsplanerne, som omfatter foranstaltninger til forebyggelse og genbrug af emballageaffald og emballage.

2. Affaldsdirektivet

Det nye affaldsdirektiv ophæver og afløser det hidtil gældende affaldsdirektiv fra 2006 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald), som er en kodificeret udgave af det oprindelige affaldsdirektiv fra 1975 (Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald) med senere ændringer. Det nye affaldsdirektiv ophæver og afløser ligeledes Rådets direktiv 75/439/EF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald og Rådets direktiv 91/689/EF af 12. december 1991 om farligt affald.

Det nye affaldsdirektiv bygger i vidt omfang på principperne i det tidligere affaldsdirektiv. Direktivet fastlægger principperne for en miljømæssig forsvarlig håndtering af affald, og det sigter mod at minimere de negative virkninger af affaldsproduktion og -håndtering for menneskers sundhed og miljøet samt mod at reducere brugen af ressourcer. Herudover pålægger det medlemslandene at sikre, at affald håndteres på en sådan måde, at der ikke opstår skade på mennesker eller miljøet.

Med henblik på at opnå affaldsdirektivets overordnede målsætninger er der i direktivets artikel 4, stk. 1, opstillet et affaldshierarki, som fastlægger en generel, overordnet prioritetsrækkefølge for, hvad der udgør den miljømæssigt bedste valgmulighed inden for affaldslovgivning og -politik. Af dette affaldshierarki fremgår, at affaldsforebyggelse er det højest prioriterede. Derefter kommer forberedelse med henblik på genbrug, herefter genanvendelse og dernæst anden nyttiggørelse. Endelig skal det affald, som ikke kan behandles på anden måde, bortskaffes. Den prioritering, som er angivet i affaldshierarkiet, er imidlertid ikke absolut. Således fremgår det af affaldsdirektivets artikel 4, stk. 2, at en livscyklustankegang kan begrunde, at hierarkiet fraviges for særlige affaldsstrømme.

Udarbejdelse af lovgivning og politikker om affald skal ske på en helt igennem transparent måde under overholdelse af de nationale regler om høring og inddragelse af borgere og interessenter, jf. affaldsdirektivets artikel 4, stk. 2, 2. afsnit. Medlemsstaterne skal herudover tage hensyn til generelle miljøbeskyttelsesprincipper, herunder forsigtighed, bæredygtighed, tek-

nisk anvendelighed, økonomisk levedygtighed og beskyttelse af ressourcer, og til de samlede konsekvenser for miljøet, menneskers sundhed, økonomi og samfund, jf. samme bestemmelses 3. afsnit.

Af affaldsdirektivets artikel 16 fremgår, at medlemsstaterne er forpligtet til (hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt i samarbejde med andre medlemslande) at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelses anlæg og anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald indsamlet fra husholdninger og lignende affald fra virksomheder, hvorved Fællesskabet såvel som hver enkelt medlemsstat sættes i stand til selv at bortskaffe eget affald og nyttiggøre blandet kommunalt affald fra husholdninger og lignende affald fra virksomheder. Medlemsstaterne kan i den forbindelse begrænse indgående overførsler af affald til forbrændingsanlæg, der er klassificeret som nyttiggørelse, hvis sådanne overførsler vil betyde, at medlemsstatens eget affald vil skulle bortskaffes eller behandles på en måde, som ikke er i overensstemmelse med den nationale affaldshåndteringsplan. Medlemsstaterne har dog allerede efter EU's transportforordning (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald) adgang til at hindre overførsler af blandet kommunalt affald og lignende affald fra virksomheder. Den videre adgang til at begrænse overførsler af alt affald forudsætter, at den adgang, der fremgår af affaldsdirektivets artikel 16, til at medlemsstaterne kan begrænse indgående overførsler, benyttes.

Affaldsdirektivet giver i øvrigt øgede muligheder for import og eksport af affald til nyttiggørelse. Det følger således af direktivets præcisering af, hvornår der er tale om nyttiggørelse i bilag 2, at hvis et affaldsforbrændingsanlægs energieffektivitet er over et vist niveau, så skal anlægget klassificeres som et nyttiggørelsesanlæg. Udgangspunktet er derfor, at miljømyndighederne skal acceptere, at affald til forbrænding på disse anlæg krydser grænserne i EU efter reglerne i transportforordningen. Dette indebærer, at der etableres et større marked for det forbrændingsegnede affald, fordi flere anlæg i EU herefter kan konkurrere om dette affald.

Medlemsstaternes forpligtelse til at sikre, at deres kompetente myndigheder udarbejder en eller flere affaldshåndteringsplaner, som hver for sig eller tilsammen skal dække hele det nationale område, er opretholdt i det nye affaldsdirektivs artikel 28. Dog er kravene til indholdet af planerne præciseret og udvidet i forhold til det tidligere affaldsdirektiv, og som noget nyt skal livscyklustankegangen inddrages, se om dette begreb i bemærkningerne til § 1, nr. 1. Det overordnede formål med affaldshåndteringsplanerne er blandt andet at sikre, at hvert enkelt medlemsland for sit område bidrager til at

begrænse spildet af ressourcer mest muligt, at begrænse affaldshåndteringsplanens negative påvirkning af mennesker og miljø og at sikre, at hvert enkelt medlemsland for sit område bidrager til, at Fællesskabet som helhed bliver i stand til selv at bortskaffe sit affald. I bestemmelsen opstilles en række specifikke krav til indholdet af affaldshåndteringsplanerne vedrørende blandt andet affaldets art, mængde og oprindelse samt tekniske forskrifter, håndtering af specialaffald og affaldsbehandlingsanlæg.

Det fremgår herudover af affaldsdirektivets artikel 28, stk. 5, at affaldshåndteringsplanerne skal være i overensstemmelse med kravene i emballagedirektivets artikel 14 og med artikel 5 i deponeringsdirektivet (Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald).

Af emballagedirektivets artikel 14 fremgår, at medlemsstaterne skal have et særligt kapitel i affaldshåndteringsplanerne, som omfatter foranstaltninger til forebyggelse og genbrug af emballageaffald og emballage.

Deponeringsdirektivets artikel 5 stiller krav til medlemsstaterne om udarbejdelse af en strategi til reduktion af deponering af bionedbrydeligt affald, herunder om at medlemsstaterne inden en række nærmere angivne datoer i henholdsvis 2006, 2009 og 2016 skal reducere den del af den bionedbrydelige dagrenovation, der føres til deponering, med nogle nærmere angivne procentandele.

Overordnet set har affaldsdirektivet særligt fokus på forebyggelse af affald. Som noget nyt stilles der således i direktivets artikel 29 krav om, at medlemsstaterne senest den 12. december 2013 udarbejder programmer for affaldsforebyggelse, hvor hovedvægten lægges på de væsentligste miljøvirkninger, og hvor produkternes og materialernes livscyklus tages i betragtning. Det overordnede sigte hermed er at bryde sammenhængen mellem økonomisk vækst og miljøbelastningen fra affaldsproduktion. I artikel 29 angives der også specifikke krav til indholdet af affaldsforebyggelsesplanerne, herunder mål for affaldsforebyggelse, krav om en beskrivelse af eksisterende affaldsforebyggelsestiltag og en vurdering af nye foranstaltninger, der skal ledsages af konkrete kvalitative eller kvantitative benchmarks.

Både affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesplanerne skal evalueres og revideres. Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 30, som forpligter medlemsstaterne til at evaluere planerne og programmerne mindst hvert sjette år og revidere disse, når det er relevant og hensigtsmæssigt.

Endvidere stiller affaldsdirektivet i artikel 31 krav om, at relevante interesserede parter og myndigheder samt offentligheden skal have lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af planerne og programmerne og have adgang til dem, når de er udarbejdet. Af bestemmelsen fremgår,

at inddragelse af offentligheden skal ske i overensstemmelse med direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse eller, når det er relevant, i overensstemmelse med direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet. Planerne og programmerne skal lægges på et offentligt tilgængeligt websted.

Som følge af, at det nye affaldsdirektiv som indledningsvist anført bygger på principperne i det tidligere affaldsdirektiv og direktiverne om olieaffald og farligt affald, er en del af affaldsdirektivet allerede gennemført i dansk ret. For så vidt angår direktivets nye elementer, er en del af disse, herunder hovedparten af definitionerne, gennemført i forbindelse med vedtagelsen af lovforslaget om fase I af ny organisering af affaldssektoren (L 152, FT 2008-09) og særligt den efterfølgende udstedelse af en ny bekendtgørelse om affald (bekendtgørelse nr. 48 af 13. januar 2010, herefter affaldsbekendtgørelsen). Samlet set betyder det, at størstedelen af affaldsdirektivet allerede er gennemført i dansk ret.

Med dette lovforslag gennemføres affaldsdirektivets artikel 4 om affaldshierarkiet, dele af artikel 28 om affaldshåndteringsplaner, artikel 29 om affaldsforebyggelsesprogrammer og artikel 30 om evaluering og revision af planerne og programmerne. Samtidig lovfæstes emballagedirektivets artikel 14 om foranstaltninger i affaldshåndteringsplanen til forebyggelse og genbrug af emballageaffald og emballage.

Hvorvidt adgangen i affaldsdirektivets artikel 16 til i visse tilfælde at begrænse indgående overførsler af affald til forbrændingsanlæg, der er klassificeret som nyttiggørelsesanlæg, skal benyttes, vurderes i forbindelse med den forestående politiske stillingtagen til en eventuel ny organisering af den danske affaldsforbrændingssektor (fase II).

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Gældende ret

Affaldsdirektivets artikel 4 om affaldshierarkiet finder for det kommunale område allerede i dag delvist anvendelse i medfør affaldsbekendtgørelsens § 12, stk. 1, som fastsætter, at affaldshåndtering skal ske med udgangspunkt i følgende prioritering: 1) Forberedelse med henblik på genbrug. 2) Genanvendelse. 3) Anden nyttiggørelse, f.eks. energiudnyttelse. 4) Bortskaffelse. Herudover fremgår det af bestemmelsens stk. 2, at kommunalbestyrelsen blandt andet ved sin affaldsplanlæg-

ning og regulativfastsættelse kan fravige affaldshierarkiet for særlige affaldsstrømme, når dette er begrundet af hensyn til livscyklustankegangen vedrørende de samlede konsekvenser af produktion og håndtering af den type affald.

Der findes i dag ikke en lignende regel for det nationale område, ligesom der ikke for det kommunale eller nationale område findes regler om udarbejdelse af politikker.

Af affaldsdirektivets artikel 4, stk. 2, 2. afsnit, fremgår, at udarbejdelse af lovgivning og politikker om affald skal ske på en helt igennem transparent måde under overholdelse af de nationale regler om høring og inddragelse af borgere og interessenter. Denne forpligtelse er allerede i dag gennemført i dansk ret og følger både af skrevne regler, herunder eksempelvis bestemmelsen i affaldsbekendtgørelsens § 23 om, at reglerne ”om offentlighedens inddragelse finder tilsvarende anvendelse for regulativer dog således, at enhver har ret til at kommentere forslaget inden for en frist på minimum 4 uger fra annonceringen”, og af fast praksis, jf. nærmere herom afsnit 2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget om implementering af Århus-Konventionen (L 170, FT 99/00).

Af affaldsdirektivets artikel 4, stk. 2, 3. afsnit, følger en forpligtelse for medlemsstaterne til at tage hensyn til generelle miljøbeskyttelsesprincipper, herunder forsigtighed, bæredygtighed, teknisk anvendelighed, økonomisk levedygtighed og beskyttelse af ressourcer, og til de samlede konsekvenser for miljøet, menneskers sundhed, økonomi og samfund. Disse hensyn udgør nogle af de bærende elementer i lov om miljøbeskyttelse og kan særligt udledes af bestemmelserne i § 1 og § 3 og de principper, som ligger bag disse bestemmelser, herunder at de angivne miljømæssige målsætninger og principper skal afvejes over for blandt andet (samfunds)økonomiske hensyn og proportionalitetsprincippet.

Det fremgår af artikel 7, stk. 1, i direktiv 2006/12/EF (det hidtil gældende affaldsdirektiv), at myndighederne skal sikre, at der udarbejdes en eller flere planer for håndtering af affald. Denne forpligtelse til at udarbejde planer efterleveres i praksis for det nationale område gennem udstedelse af nationale affaldsstrategier, mens forpligtelsen for det kommunale område er imødekommet gennem affaldsbekendtgørelsens planlægningsregler.

Den hidtidige praksis, hvorefter der på det nationale område er blevet udarbejdet affaldsstrategier, er ikke udmøntet i en egentlig lovfæstet forpligtelse hertil. Formålet med strategierne er at udstikke retningslinjerne for den nationale affaldspolitik. De nationale affaldsstrategier har været udstedt med varierende dækningsperioder

fra tre til syv år og har typisk indeholdt den politiske prioritering på affaldsområdet og de overordnede målsætninger for behandlingen af affaldet. Desuden indeholder strategierne initiativer, som skal gennemføres af de forskellige parter på affaldsområdet med henblik på at opnå målsætningerne. De seneste strategier har ligeledes indeholdt tiltag til forebyggelse af affald. Endelig har affaldsstrategierne indeholdt kapacitetsplaner for anlæg til bortskaffelse af affald (deponerings- og forbrændingsanlæg). Affaldsstrategierne har således fungeret som en national udmelding om nye tiltag på affaldsområdet til hele affaldssektoren.

Den nationale affaldsstrategi udstikker rammerne for den lokale affaldsplanlægning, som kommunerne er forpligtet til at foretage i medfør af den gældende bestemmelse i § 47 i lov om miljøbeskyttelse. Denne bestemmelse er konkret udmøntet i bestemmelserne om planlægning i affaldsbekendtgørelsens kapitel 4. Heraf fremgår, at kommunerne hvert fjerde år skal udarbejde en 12-årig plan for den kommunale håndtering af affald, som skal indeholde en kortlægningsdel, som beskriver status for affaldsområdet i kommunen, en målsætningsdel, som redegør for kommunens overordnede målsætninger på affaldsområdet, og en planlægningsdel med særlig fokus på planlægningen de første fire år af planperioden.

Forpligtelsen i direktiv 2006/12/EF vedrører som anført kun planer for håndtering af affald. Der er derfor ikke i dag en forpligtelse for medlemslandene til at lave selvstændige planer for affaldsforebyggelse. Den seneste affaldsstrategi, "Affaldsstrategi '10", indeholder imidlertid et selvstændigt afsnit "Indsats for forebyggelse af affald", der beskriver de nye krav om forebyggelse, som indføres med det nye affaldsdirektiv. Herudover beskrives de allerede eksisterende tiltag til affaldsforebyggelse som inspiration for alle sektorer i samfundet, ligesom der præsenteres en række nye forebyggelsesinitiativer, herunder et katalog over idéer til affaldsforebyggelsesinitiativer, en landsdækkende informationskampagne om affaldsforebyggelse rettet mod borgerne, en øget indsats for emballageminimering, en særlig indsats mod madspild, en udredning om incitament til mere miljøvenligt design af elektronik samt undervisningsmateriale til skoler, nye værktøjer til virksomheder og analyse af nye virkemidler.

Affaldsdirektivets artikel 30 stiller krav om, at affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne skal evalueres mindst hvert sjette år og revideres, når det er relevant og hensigtsmæssigt. Dette krav er endnu ikke fuldt ud gennemført i dansk ret. Således er frekvensen for udstedelsen af de kommunale planer i dag fast fire år, uden at der er et krav om, at planerne skal

revideres, når det er relevant eller hensigtsmæssigt. Der er allerede i dag hjemmel i § 47, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse til at lave en ændring af de kommunale planers udstedelseskadence, idet det fremgår af bestemmelsen, at miljøministeren kan fastsætte regler blandt andet om revision af de kommunale affaldshåndteringsplaner.

Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 31, at offentligheden skal inddrages og have lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne og have adgang til dem, når de er udarbejdet.

For så vidt angår de nationale planer, vil forpligtelsen med hjemmel i § 79 i lov om miljøbeskyttelse blive indarbejdet i den eksisterende bekendtgørelse om offentlighedens inddragelse ved udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet (bekendtgørelse nr. 477 af 15. juni 2005), som allerede nu fastsætter regler om offentlighedens inddragelse i forbindelse med udarbejdelse af den nationale affaldsplan efter det hidtil gældende affaldsdirektiv. Således fremgår det af bekendtgørelsen, at Miljøstyrelsen skal foretage offentlig annoncering af forslag til eller ændringer af blandt andet den nationale affaldsplan, jf. artikel 7, stk. 1, i direktiv 75/442/EØF. Annonceringen har til formål at sikre offentligheden mulighed for tidligt og på en effektiv måde at udtale sig, inden der træffes afgørelse om planen. Det forventes indarbejdet i bekendtgørelsen, at reglerne om offentlighedens inddragelse også finder anvendelse ved revision af planerne.

Endelig fremgår det af affaldsdirektivets artikel 31, at affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne skal lægges på et offentligt tilgængeligt websted. Dette krav er allerede i dag opfyldt ved reglerne i bekendtgørelse nr. 415 af 13. maj 2005 om aktiv formidling af miljøoplysninger. Bekendtgørelsen forpligter en række myndigheder til elektronisk at formidle blandt andet politikker, planer og programmer, der vedrører miljøet, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2.

De nationale affaldshåndteringsplaner kan være omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer, jf. lovbekendtgørelse nr. 936 af 24. september 2009, som indeholder regler om miljøvurdering af visse planer.

3.2. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås der indført en bestemmelse om, at udarbejdelse af politikker og udstedelse af regler om affaldsforebyggelse og -håndtering skal ske i overensstemmelse med affaldshierarkiet, og at miljøministeren – med udgangspunkt i dette affaldshierarki – forpligtes til at udarbejde nationale affaldshåndterings-

planer og nationale affaldsforebyggelsesplaner og til at revidere disse mindst hvert sjette år.

Med den foreslåede § 6 b, stk. 1, lovfæstes affaldshierarkiet, som er et udtryk for en miljømæssigt prioriteret rækkefølge for udarbejdelse af politikker og udstedelse af regler om affaldsforebyggelse og -håndtering. Dette affaldshierarki vil kunne fraviges i nedadgående retning for særlige affaldsstrømme, hvis en livscyklusbetragtning viser, at det miljømæssigt set er bedre at bevæge sig et eller flere trin nedad i hierarkiet.

Med en livscyklusbetragtning menes en betragtning, som tager udgangspunkt i en livscyklusvurdering (LCA) af affaldets samlede miljøbelastning fra "vugge" til "grav", hvilket vil sige, fra stoffet eller genstanden bliver til affald, og til at det forlader affaldshåndteringssystemet som emissioner, energi, sekundære produkter eller deponeres. Med miljøbelastning refereres til miljøpåvirkninger såvel som energi- og ressourceforbrug.

Anvendelsen af affaldshierarkiet og fravigelser herfra skal ske med henblik på at opnå det bedste samlede miljømæssige resultat. Vurderingen af, hvornår der er tale om det bedste samlede miljømæssige resultat skal foretages ved at afveje prioriteringen af miljømæssige målsætninger og principper over for (samfunds)økonomiske hensyn og proportionalitetsprincippet. Det er i overensstemmelse med den afvejning, som også normalt foretages efter lov om miljøbeskyttelse, jf. derfor henvisningen til lovens § 1 og § 3, som udtrykker de principper, som fremgår af affaldsdirektivets artikel 4, stk. 2, 3. afsnit. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Af hensyn til sammenhængen i den danske regulering anvendes i lovforslaget betegnelsen livscyklusbetragtning, uden at der herved er tilsigtet nogen indholdsmæssig forskel i forhold til betegnelsen livscyklustankegang, som anvendes i affaldsdirektivet.

Lovfæstelsen af miljøministerens forpligtelse til at udarbejde nationale affaldshåndteringsplaner er en kodificering af hidtidig praksis, hvorefter der er blevet udarbejdet affaldshåndteringsplaner for det nationale område i form af affaldsstrategier. Med det nye affaldsdirektiv er kravene til indholdet af planerne dog præciseret og udvidet i forhold til tidligere.

Som noget nyt gøres planerne med den foreslåede bestemmelse 12-årige, dog således at de skal revideres mindst hvert sjette år, jf. den foreslåede § 46 c, stk. 1. Dette revisionskrav indebærer en forpligtelse for miljøministeren til mindst hvert sjette år at evaluere den gældende affaldshåndteringsplan og på baggrund af denne evaluering revidere planen. Da resultatet af evalueringen er bestemmende for, hvilket behov der er for

revision af affaldshåndteringsplanerne, stilles der ikke krav til omfanget af revisionen, som derfor kan være mere eller mindre omfattende. Kravet om revision *mindst* hvert sjette år er hovedsageligt indsat for at sikre imødekommelse af affaldsdirektivets krav om, at affaldshåndteringsplanerne ud over den faste evalueringskadence på seks år skal revideres, når det er relevant og hensigtsmæssigt. Det betyder, at miljøministeren efter omstændighederne bør revidere de nationale affaldshåndteringsplaner oftere end hvert sjette år. Dette kan f.eks. blive aktuelt, hvis nye teknologier medfører nye behandlingskrav, eller hvis ændringer i samfundsudviklingen medfører ændrede forudsætninger for den gældende affaldshåndteringsplan.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 46 c, stk. 2, at den nationale affaldshåndteringsplan skal indeholde:

- 1) En analyse af den aktuelle affaldshåndteringssituation.
- 2) En beskrivelse af den nationale affaldspolitik.
- 3) En beskrivelse af prioriteringen på affaldsområdet.
- 4) En beskrivelse af EU-mål og nationale mål for håndteringen af de samlede affaldsmængder og de nødvendige tiltag for at nå disse mål, herunder en vurdering af behovet for nye indsamlingsordninger og for udbygning af den eksisterende affaldsanlægsinfrastruktur.
- 5) En beskrivelse af kriterierne for placeringen af fremtidige anlæg til bortskaffelse af affald.
- 6) En national kapacitetsplan for anlæg til bortskaffelse af affald og for anlæg, der nyttiggør blandet kommunalt affald indsamlet fra husholdninger.

Af den foreslåede bestemmelse i § 46 c, stk. 4, fremgår, at miljøministerens vedtagelse af den nationale affaldshåndteringsplan ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Som noget nyt indføres der med den foreslåede bestemmelse i § 50 e en forpligtelse for miljøministeren til at udarbejde nationale affaldsforebyggelsesplaner, som skal indeholde:

- 1) En beskrivelse af målene for affaldsforebyggelse.
- 2) En beskrivelse af eksisterende affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
- 3) En beskrivelse af affaldsforebyggelsespolitikker.
- 4) En beskrivelse og en vurdering af nye affaldsforebyggelsesforanstaltninger, som skal ledsages af relevante benchmarks.
- 5) En beskrivelse af foranstaltningerne til forebyggelse af emballageaffald, herunder genbrug af emballage.

Disse affaldsforebyggelsesplaner skal ligesom affaldshåndteringsplanerne være 12-årige, og de skal også revideres mindst hvert sjette år. Desuden skal udarbejdelsen af de nationale affaldsforebyggelsesplaner ligeledes ske med udgangspunkt i den prioritering, som er angivet i affaldshierarkiet. Heller ikke Miljøministerens vedtagelse af den nationale affaldsforebyggelsesplan kan påklages til anden administrativ myndighed.

De nationale affaldshåndteringsplaner og de nationale affaldsforebyggelsesplaner vil enten kunne integreres i og udarbejdes som én samlet plan eller udarbejdes som to selvstændige planer. Hvis planerne integreres, skal forebyggelsesforanstaltningerne klart kunne identificeres, jf. affaldsdirektivets artikel 29, stk. 1, 2. afsnit.

At de nationale affaldshåndteringsplaner fremover skal være 12-årige, er dels begrundet i ønsket om at sikre muligheden for en langsigtet 12-årig affaldshåndteringsplanlægning kombineret med en seksårig revisionsforpligtelse, dels i et ønske om at sikre parallelitet ikke blot i forhold til de kommunale affaldshåndteringsplaner, der ligeledes er 12-årige, men også i forhold til arealplanlægningen.

Den nationale affaldshåndteringsplan udgør den overordnede ramme for de kommunale affaldshåndteringsplaner. De kommunale affaldshåndteringsplaner skal derfor udarbejdes med udgangspunkt i den nationale affaldshåndteringsplan og må i øvrigt ikke stride mod denne. Dette forhold mellem planerne forventes at blive reguleret i affaldsbekendtgørelsen med hjemmel i den gældende § 47, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse, hvorefter ministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for de kommunale affaldshåndteringsplaner. Tilsvarende forventes affaldsbekendtgørelsen – med hjemmel i den gældende § 47, stk. 2, – ændret således, at de kommunale planer for håndtering af affald fremover skal udarbejdes minimum hvert sjette år i stedet for hvert fjerde år som i dag. Hvis miljøministeren ændrer den nationale affaldshåndteringsplan oftere end hvert sjette år, skal de kommunale affaldshåndteringsplaner efter omstændighederne også ændres.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre, at der skal afsættes samlet set op til 2 årsværk i Miljøstyrelsen til udarbejdelse af den første affaldsforebyggelsesplan. Herudover forventes det, at der skal afsættes op til 1 årsværk i tilknytning til revisionen af affaldsforebyggelsesplanerne.

Forpligtelsen for miljøministeren til at udarbejde en national affaldshåndteringsplan er i vidt omfang en ko-

dificering af praksis – dog således at kravene til indholdet af planerne er præciseret og udvidet i forhold til tidligere. Udmøntningen af denne forpligtelse forventes kun at have marginale økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

I forhold til kommunerne kan forpligtelsen til fremover at udarbejde de kommunale planer minimum hvert sjette år og efter omstændighederne oftere have marginale økonomiske og administrative konsekvenser. Udgifterne til planlægning skal dog gebyrfinansieres efter den gældende § 48, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse, og forslaget vil derfor ikke have økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Lovforslaget har ikke i øvrigt i sig selv økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Når affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesplanerne er udarbejdet, kan virkningerne heraf dog have både økonomiske og administrative konsekvenser for offentlige virksomheder. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at præcisere disse konsekvenser yderligere, da indholdet i de fremtidige 12-årige planer ikke kendes på nuværende tidspunkt.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det forhold, at de kommunale planer i medfør af forslaget fremover skal udarbejdes minimum hvert sjette år og efter omstændighederne oftere, kan dog som nævnt i afsnit 4 ovenfor medføre marginale økonomiske konsekvenser, som kan udløse en tilsvarende forøgelse i gebyrfinansieringen efter den gældende § 48, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse. Når affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesplanerne er udarbejdet, kan virkningerne heraf have både økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at præcisere disse konsekvenser yderligere, da indholdet i de fremtidige 12-årige planer ikke er fastlagt endnu.

6. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser for borgerne. Når affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesplanerne er udarbejdet, kan virkningerne heraf dog have administrative konsekvenser for borgerne. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at præcisere disse konsekvenser yderligere, da indholdet i de fremtidige 12-årige planer ikke er fastlagt endnu.

7. Miljømæssige konsekvenser

Indførelsen af en forpligtelse for miljøministeren til at udarbejde affaldsforebyggelsesplaner forventes at få miljømæssig betydning, når virkningerne af planerne får effekt. Således forventes en reduktion af de stadigt stigende mængder af affald at medføre, at der spares på ressourcerne, at klimabelastningen nedsættes, og at spredningen af miljøbelastende stoffer i miljøet reduceres. Dette forventes også at være virkningen af indførelsen af forpligtelsen til at udarbejde politikker og udstede regler om affaldsforebyggelse og -håndtering i overensstemmelse med affaldshierarkiet, når disse regler og politikker får effekt.

Forpligtelsen for miljøministeren til at udarbejde en national affaldshåndteringsplan er i vidt omfang en kodificering af praksis. Kravene til indholdet af planerne er dog præciseret og udvidet i forhold til tidligere. Udmøntningen vil derfor fortsat have positive miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, som gennemfører artikel 4, dele af artikel 28 samt artikel 29 og 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (affaldsdirektivet), som skal være gennemført i dansk ret inden den 12. december 2010. De nationale affaldshåndteringsplaner og de nationale affaldsforebyggelsesplaner, jf. affaldsdirektivets artikel 28 og 29, kan være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet.

Desuden lovfæstes artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (emballagedirektivet).

Lovforslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Advokatsamfundet, affald danmark, Akademiet for de tekniske videnskaber, Anvendt KommunalForskning,

Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Boligselskabernes Landsforening, Bryggeriforeningen, CONCI-TO, Copenhagen Resource Institute, Coop Danmark, Dakofa, Danmarks Meteorologiske Institut, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Regioner, DANVA, Det Økologiske Råd, De Samvirkende Købmænd, DONG Energy, DPA (Dansk ProducentAnsvar), elretur, Energistyrelsen, Emballageindustrien, Embedslægeforeningen, EnviNa, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansministeriet, Finansrådet, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Kommunale Tekniske Chefer, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring og Pension, Forsvarsministeriet, Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste, Fri-luftsrådet, Fødevarestyrelsen, Genvindingsindustrien, GEUS, Godkendt Teknologisk Service (GTS), Greenpeace, Hedeselskabet, HTS-interesseorganisationen, Håndværksrådet, Indenrigs- og sundhedsministeriet, Informationscenter for Miljø & Sundhed, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klima- og Energiministeriet, Kommunekemi A/S, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Kulturministeriet, Kystdirektoratet, Landbrug & Fødevarer, Landbrugsraadet, Landsorganisationen i Danmark, Lægeforeningen, Miljøbevægelsen NOAH, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Plastindustrien, RenoSam, Rigsrevisionen, Skatteministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Teknologisk Institut, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, WWF Verdensnaturfonden, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Økonomistyrelsen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Op til 2 årsværk til udarbejdelse af den første affaldsforebyggelsesplan. Herudover op til 1 årsværk til revisionen.

		Derudover kun marginale økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. I forhold til kommunerne kan forpligtelsen til fremover at udarbejde de kommunale planer minimum hvert sjette år og efter omstændighederne oftere have marginale økonomiske og administrative konsekvenser. Udgifterne til planlægning skal dog gebyrfinansieres efter den gældende § 48, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse, og forslaget vil derfor ikke have økonomiske konsekvenser for kommunerne.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	I sig selv ingen, men kan få konsekvenser, når planerne udarbejdes og får effekt.	I sig selv ingen, men kan dog medføre marginale ændringer i gebyrfinansieringen og i øvrigt få konsekvenser, når planerne udarbejdes og får effekt.
Administrative konsekvenser for borgerne	I sig selv ingen, men kan få konsekvenser, når planerne udarbejdes og får effekt.	I sig selv ingen, men kan få konsekvenser, når planerne udarbejdes og får effekt.
Miljømæssige konsekvenser	Virkningen af affaldsforebyggelsesplanerne forventes at medføre en reduktion af de stadigt stigende mængder af affald, således at der spares på ressourcerne, at klimabelastningen nedsættes, og at spredningen af miljøbelastende stoffer i miljøet reduceres.	Fortsat positive miljømæssige konsekvenser.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører artikel 4, dele af artikel 28 samt artikel 29 og 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (affaldsdirektivet). Desuden lovfæstes artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med den nye § 6 b foreslås, at udarbejdelse af politikker og udstedelse af regler om affaldsforebyggelse og -håndtering skal ske med udgangspunkt i et affaldshierarki, som kan fraviges for særlige affaldsstrømme, hvis fravigelsen er begrundet i en livscyklusbetragtning. Af-

faldshierarkiet og fravigelser herfra skal ske med henblik på at give det bedste samlede miljømæssige resultat.

Som det fremgår, tager bestemmelsen sigte på udarbejdelse af politikker og udstedelse af regler om affaldsforebyggelse og -håndtering. Som politikker betragtes f.eks. nationale eller kommunale affaldsforebyggelses-kampanjer eller indkøbspolitikker, mens udstedelse af regler blandt andet omfatter miljøministerens udstedelse af administrative forskrifter i form af f.eks. bekendtgørelser og kommunalbestyrelsens udstedelse af regulativer.

Med affaldshierarkiet fastlægges følgende prioritetsrækkefølge for, hvad der som udgangspunkt udgør den miljømæssigt bedste valgmulighed inden for affaldslovgivning og -politik:

- 1) Affaldsforebyggelse.
- 2) Forberedelse med henblik på genbrug.
- 3) Genanvendelse.
- 4) Anden nyttiggørelse.
- 5) Bortskaffelse.

Øverste prioritet i affaldshierarkiet og dermed den miljømæssigt foretrukne aktivitet er affaldsforebyggelse, som i affaldsdirektivets artikel 3, nr. 12, er defineret som ”foranstaltninger, der træffes, inden stoffer, materialer eller produkter bliver til affald, og som mindsker a) affaldsmængden, herunder via genbrug af produkter eller forlængelse af produkternes levetid, b) de negative konsekvenser, som det producerede affald har for miljøet og menneskers sundhed, eller c) indholdet af skadelige stoffer i materialer og produkter”.

Som det fremgår, drejer forebyggelse sig ikke udelukkende om at reducere affaldsmængderne, men i lige så høj grad om at reducere affaldets farlighed. Store affaldsmængder vil i sig selv ikke være et problem, hvis affaldet er miljø- og sundhedsmæssigt uskadeligt og nemt at håndtere. Det er dog sjældent tilfældet, netop på grund af indholdet af skadelige stoffer. De største miljømæssige besparelser opnås dog typisk ved at undgå, at stoffer, materialer eller produkter overhovedet bliver til affald, f.eks. ved at undgå spild og begrænse unødvendigt forbrug. Det skyldes, at et produkt belaster miljøet gennem hele dets livscyklus på grund af de ressourcer, der har været anvendt til at fremstille det.

Som eksempler på affaldsforebyggelsesaktiviteter, der har til formål at reducere affaldsmængden, kan nævnes kampanjer mod madspild, etablering af deleordninger (ordninger, hvor flere personer deler et aktiv, f.eks. haveredskaber, værktøjer eller biler), pant- og retursystemer, der sikrer genbrug af f.eks. ølflasker, og byttecentre i boligforeninger samt incitamenter til forlængelse af levetiden af produkter, herunder sikring af adgang til reservedele og forbedring af muligheden for reparation af produkter. Genbrug af produkter og komponenter er således en forebyggelsesoperation. Som eksempel på en affaldsforebyggelsesaktivitet, der har til formål at reducere affaldets negative konsekvenser for miljø og sundhed eller indholdet af skadelige stoffer, kan nævnes WEEE-direktivets (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)) krav om, at farlige stoffer og komponenter, f.eks. batterier og asbestholdigt materiale, fjernes fra indsamlet elektronikaffald. Et andet eksempel er implementeringen af RoHS-direktivet (Europa-Parlamen-

tets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr), som begrænser anvendelsen af visse farlige stoffer, f.eks. bly og cadmium, i elektronikprodukter.

Trin to i affaldshierarkiet er *forberedelse med henblik på genbrug*, hvilket i medfør af affaldsdirektivets artikel 3, nr. 16, omfatter ”[...] kontrol, rengøring eller reparation, hvor produkter eller produktkomponenter, der er blevet til affald, forberedes, således at de genbruges uden anden forbehandling”. Hvis genbrugelige produkter afleveres til affaldssystemet og hermed bliver til affald, kan de gennem operationen ”forberedelse med henblik på genbrug” komme ud af affaldssystemet igen til genbrug. Et eksempel på forberedelse med henblik på genbrug er frasortering af hele vinflasker fra de kommunale glascontainere, hvor en blanding af flasker og skår er afleveret i affaldssystemet. De hele flasker frasorteres, kontrolleres og rengøres, og de kan herefter genpåfyldes og dermed genbruges som emballage.

Det tredje trin i affaldshierarkiet er *genanvendelse*, der i medfør af affaldsdirektivets artikel 3, nr. 17, omfatter nyttiggørelsesoperationer, ”[...] hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller opfyldningsoperationer”. Der er mange eksempler på genanvendelse af materialer som f.eks. papir, glas, plast eller metal, hvor materialerne efter indsamling i affaldssystemet afsættes til virksomheder og indgår i produktionen af nye produkter.

Trin fire i affaldshierarkiet er *anden nyttiggørelse*, herunder energiudnyttelse. Denne form for nyttiggørelse sker blandt andet, når dagrenovationen forbrændes.

Femte og sidste trin i affaldshierarkiet er *bortskaffelse*, som blandt andet omfatter deponering af affald. F.eks. deponeres i dag røggasrensingsprodukterne fra affaldsforbrænding.

Affaldshierarkiet er som anført under afsnit 3.2. i de almindelige bemærkninger et udtryk for en prioriteret rækkefølge for, hvad der som udgangspunkt udgør den miljømæssigt bedste valgmulighed, når der skal laves lovgivning eller politikker om affaldsforebyggelse og -håndtering. Affaldshierarkiet udtrykker således et princip om løbende at have som målsætning at forebygge affald eller at anvende en affaldshåndteringsmetode, der er så højt placeret i hierarkiet som muligt.

I visse tilfælde kan affaldshierarkiet fraviges for særlige affaldsstrømme. Det er tilfældet, når en livscyklus-

betragtning viser, at det bedste samlede miljømæssige resultat er et eller flere trin længere nede i hierarkiet, end hvad der ellers vil følge af affaldshierarkiet. Det betyder med andre ord, at affaldshierarkiet kan fraviges i nedadgående retning for særlige affaldsstrømme, hvis en livscyklusbetragtning viser, at det miljømæssigt set er bedre at bevæge sig nedad i hierarkiet. Med en livscyklusbetragtning menes en betragtning, som tager udgangspunkt i en livscyklusvurdering (LCA) af affaldets samlede miljøbelastning fra ”vugge” til ”grav”, hvilket vil sige, fra stoffet eller genstanden bliver til affald, og til at affaldet forlader affaldshåndteringssystemet som emissioner, energi, sekundære produkter eller deponeres. Med miljøbelastning refereres til miljøpåvirkninger såvel som energi- og ressourceforbrug. En LCA inkluderer miljøbelastninger i både Danmark og udlandet.

Livscyklusvurderingen er således en metode til at kvantificere de potentielle miljømæssige påvirkninger og det ressourceforbrug, der er knyttet til et produkt eller system. Forbrug af ressourcer og energi samt emissioner opgøres for alle faser af produktets eller systemets livscyklus lige fra råstofindvinding til håndtering af affald.

Miljøpåvirkninger og ressourceforbrug kan være både positive og negative. Et system for håndtering af affald påvirker miljøet i form af blandt andet emissioner fra indsamlingskøretøjerne og behandlingsteknologiernes energiforbrug. Omvendt kan genvundne materialer og genvundet energi resultere i sparede miljøpåvirkninger, idet der undgås produktion af primære ressourcer.

For en række affaldsfraktioner, f.eks. papir- og papaffald, er der udført et stort antal livscyklusvurderinger, og de miljømæssige konsekvenser af at håndtere disse må derfor betragtes som veldokumenterede. I sådanne tilfælde skal der ikke nødvendigvis udføres nye livscyklusvurderinger. I stedet kan vurderingen baseres på eksisterende rapporter og studier. Det kan være nødvendigt at udføre nye LCA'ere for særlige affaldsfraktioner eller for nye affaldsteknologier. Ligeledes kan ændrede rammebetingelser i et eksisterende system betyde, at det er nødvendigt med en ny vurdering, f.eks. hvis afsættelsesmulighederne for et oparbejdet materiale bortfalder, og nye genanvendelsesområder må tages i brug. Endelig kan der være særlige faktorer, der nødvendiggør en LCA, f.eks. lokale forhold der medfører, at genanvendelse af en given affaldsfraktion kræver uforholdsmæssig meget kørsel, som kunne reducere gevinsterne ved genanvendelse. Udgangspunktet for alle vurderinger bør være, at eksisterende litteratur gennemgås for at afdække behovet for generering af nye data og nye LCA'ere. Ligeledes bør det sikres, at de livscyklusvurderinger, der benyttes eller udføres, følger ”best practice” på området,

og at de har en høj grad af gennemsigtighed for at sikre, at alle valg og antagelser er klart beskrevet.

Livscyklusvurderinger kan desuden anvendes til specification af behandlingskrav. Hvis resultaterne af en LCA indikerer, at én genanvendelsesmetode er en anden genanvendelsesmetode miljømæssigt overlegen, kan resultaterne benyttes til at stille krav om, hvordan affaldet behandles og genanvendes.

Eksempler på tilfælde, hvor affaldshierarkiet eksempelvis ville kunne fraviges, er, hvis en livscyklusbetragtning fører til, at deponering af PVC-holdigt bygge- og anlægsaffald samlet set er miljømæssigt bedre end at genanvende affaldet. I dette tilfælde vil det således være tilladt at have regler eller politikker, der prioriterer deponering (femte trin i affaldshierarkiet) frem for genanvendelse (tredje trin i affaldshierarkiet). Tilsvarende ville det kunne være tilladt at fravige affaldshierarkiet for behandling af plastemballage indeholdende madrester, hvor anden nyttiggørelse (i det her tilfælde forbrænding) er at foretrække frem for genanvendelse på grund af ressource- og energiforbruget knyttet til rengøring af emballagen og den efterfølgende behandling af spildevandet. Ligeledes bør der tages stilling til, om det oparbejdede affald opnår en sådan kvalitet, at det reelt kan erstatte andet materiale. Hvis ikke, kan det være miljømæssigt bedre at bevæge sig nedad i hierarkiet.

Anvendelsen af affaldshierarkiet og fravigelser herfra skal ske med henblik på at opnå det bedste samlede miljømæssige resultat. Henvisningen til § 1 og § 3 i lov om miljøbeskyttelse skal i den forbindelse forstås således, at der ved vurderingen af, hvornår der er tale om det bedste samlede miljømæssige resultat, skal lægges vægt på de grundlæggende målsætninger og principper, som er udtrykt i disse bestemmelser, herunder f.eks. målsætningen om beskyttelse af miljøet, bæredygtighed, forebyggelse og bekæmpelse af forurening, begrænsning i anvendelsen og spild af råstoffer, anvendelse af renere teknologi samt iagttagelse af forsigtigheds-, forebyggelses- og BAT-princippet m.fl. Over for denne prioritering af miljøhensyn står dog lovens almindelige princip om, at miljøbeskyttelse og (samfunds-)økonomi må ses i sammenhæng, og at sådanne (samfunds-)økonomiske betragtninger derfor skal inddrages i vurderingen af det bedste samlede miljømæssige resultat. Det samme skal proportionalitetsprincippet, hvoraf det følger, at der skal være forholdsmæssighed mellem mål og midler, og som betyder, at der ikke skal afholdes betydelige omkostninger, hvis den miljømæssige nyttevirkning vil være beskednen og ikke miljømæssigt påkrævet.

Til nr. 2

Af den foreslåede § 46 c, stk. 1, fremgår det, at miljøministeren forpligtes til at udarbejde en 12-årig national affaldshåndteringsplan og til at revidere planen mindst hvert sjette år.

Udarbejdelsen af den nationale affaldshåndteringsplan skal ske med udgangspunkt i den prioritering, som er angivet i affaldshierarkiet, bortset fra i de tilfælde, hvor en livscyklusbetragtning kan begrunde en fravigelse for særlige affaldsstrømme, jf. henvisningen i den foreslåede bestemmelse til § 6 b, stk. 1-3. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 1.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at gennemføre affaldsdirektivets artikel 28 om affaldshåndteringsplaner på det nationale område. Den del af artikel 28, der vedrører affaldsplanlægning på det kommunale område, reguleres i affaldsbekendtgørelsen.

For så vidt angår de nationale affaldshåndteringsplaner har disse hidtil været udarbejdet i form af affaldsstrategier, senest for perioden 2009-2012. Med den foreslåede bestemmelses stk. 1 kodificeres denne praksis – dog således at kravene til indholdet af planerne er ændret og udvidet i forhold til det tidligere affaldsdirektivs artikel 7, stk. 1, hvorefter planforpligtelsen især omhandlede affaldsmængderne, affaldshåndteringssystemet, regelgrundlaget og bortskaffelses anlæggene. Kravene er i det nye affaldsdirektiv især udvidet med hensyn til kravene om beskrivelse af den nationale affaldspolitik, prioriteringen på affaldsområdet, beskrivelsen af EU-målene og de nationale mål på affaldsområdet, herunder tiltag til at nå målene, samt beskrivelsen af lokaliseringskriterier for bortskaffelses anlæg.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at den nationale affaldshåndteringsplan skal omhandle affaldsplanlægning set i et overordnet nationalt perspektiv, og i stk. 2 er anført de specifikke krav, der stilles til indholdet af den nationale affaldshåndteringsplan.

Det fremgår af den foreslåede § 46 c, stk. 2, nr. 1, at affaldshåndteringsplanen skal indeholde *en analyse af den aktuelle affaldshåndteringssituation*. En sådan analyse kan f.eks. omfatte den seneste udvikling i affaldsmængderne, opfyldelsen af såvel de danske målsætninger som EU-målsætninger på affaldsområdet og den tidligere affaldshåndteringsplans tiltag.

Af den foreslåede § 46 c, stk. 2, nr. 2, fremgår det, at affaldshåndteringsplanen skal indeholde *en beskrivelse af den nationale affaldspolitik*. Hermed sigtes til de elementer, som udgør den nationale affaldspolitik, herunder ressourcepolitik, klimapolitik og en politik til beskyttelse af miljø og sundhed. Der kan i den forbindelse peges på særlige vinkler på affaldspolitikken for

de næste år, eksempelvis øget ressourceeffektivitet, mere miljø for pengene og lign.

For så vidt angår den foreslåede § 46 c, stk. 2, nr. 3, skal affaldshåndteringsplanen indeholde *en beskrivelse af prioriteringen på affaldsområdet*. Indholdet heraf kan være en beskrivelse af de særlige affaldstyper, behandlingsformer eller materialekæder, som der – med udgangspunkt i affaldshierarkiet – ønskes fokuseret på i den kommende planperiode.

Af den foreslåede § 46 c, stk. 2, nr. 4, fremgår, at affaldshåndteringsplanen skal indeholde *en beskrivelse af EU-mål og nationale mål for håndteringen af de samlede affaldsmængder og de nødvendige tiltag for at nå disse mål, herunder en vurdering af behovet for nye indsamlingsordninger og for udbygning af den eksisterende affaldsanlægsinfrastruktur*. Der kan i denne sammenhæng f.eks. redegøres for de eventuelle delmål for enkelte affaldstyper eller -fraktioner, ligesom der kan laves en beskrivelse af alle EU-mål på affaldsområdet, herunder genanvendelsesmål for visse materialer i husholdningsaffaldet, forskellige emballagematerialer, elektronikaffald m.v. Desuden kan planens initiativer med henblik på at nå målene eller opfylde de ønskede politiske prioriteringer for den kommende periode beskrives.

Det fremgår af den foreslåede § 46 c, stk. 2, nr. 5, at affaldshåndteringsplanen skal indeholde *en beskrivelse af kriterierne for placeringen af fremtidige anlæg til bortskaffelse af affald*. Denne beskrivelse forventes at være tæt knyttet til de danske krav om kystnær lokalisering af deponeringsanlæg.

Endelig fremgår det af den foreslåede § 46 c, stk. 2, nr. 6, at affaldshåndteringsplanen skal indeholde *en national kapacitetsplan for anlæg til bortskaffelse af affald og for anlæg, der nyttiggør blandet kommunalt affald indsamlet fra husholdninger*. Denne kapacitetsplan forventes at omhandle kapaciteten på de eksisterende deponeringsanlæg eller -enheder for de fire affaldsklasser inert (affald med lavt forureningsindhold), mineralsk, blandet og farligt affald samt eventuelle planer om etablering af nye deponeringsanlæg vurderet på baggrund af de forventede mængder af affald til deponering. Desuden forventes kapacitetsplanen at omhandle affaldsforbrændingsanlæg, der forbrænder blandet husholdningsaffald – det vil sige dagrenovation og brandbart storskrald – med energiudnyttelse. I planen vurderes kapaciteten på de eksisterende forbrændingsanlæg samt eventuelle planer om etablering af nye affaldsforbrændingsanlæg, og den samlede kapacitet sammenholdes med de forventede mængder af affald til forbrænding.

Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 28, stk. 5, at affaldshåndteringsplanerne skal være i overensstemmel-

se med kravene i emballagedirektivets artikel 14 og med artikel 5 i deponeringsdirektivet. Ud over disse særligt fremhævede bestemmelser skal planerne også i øvrigt være i overensstemmelse med den EU-retlige regulering.

Den nationale affaldshåndteringsplan vil enten kunne integreres i den nationale affaldsforebyggelsesplan eller udarbejdes som en selvstændig plan. Hvis planerne integreres, skal forebyggelsesforanstaltningerne klart kunne identificeres, jf. affaldsdirektivets artikel 29, stk. 1, 2. afsnit.

For at sikre kontinuitet i forhold til den seneste affaldsstrategi, der dækker perioden 2009-2012, foreslås det, at den nationale affaldshåndteringsplan udarbejdes senest den 1. januar 2013, jf. lovforslagets § 2, stk. 2.

For så vidt angår de nationale affaldshåndteringsplaners forhold til de kommunale planer, udgør den nationale affaldshåndteringsplan den overordnede ramme for de kommunale affaldshåndteringsplaner. Med den nuværende nationale affaldsstrategi udmeldes miljøministerens nationale affaldspolitik og nationale mål for behandlingen af affald. Desuden angives eventuelle sigtelinjer på mere detaljeret niveau og de nødvendige initiativer, der skal gennemføres af de forskellige parter i affaldssektoren, f.eks. statens og kommunernes initiativer i den kommende periode. Dette forventes i vidt omfang videreført i de kommende nationale affaldshåndteringsplaner. De kommunale affaldshåndteringsplaner skal derfor udarbejdes med udgangspunkt i de nationale affaldshåndteringsplaner og må i øvrigt ikke stride mod disse. Dette forhold mellem planerne forventes at blive reguleret i affaldsbekendtgørelsen.

Det fremgår af den foreslåede § 46 c, stk. 4, at miljøministerens vedtagelse af den nationale affaldshåndteringsplan, som i relation til lov om miljøbeskyttelse betragtes som en afgørelse, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Klageadgangen foreslås afskåret, fordi der ikke vurderes at være et behov for at kunne klage over denne plan på grund af dens generelle, overordnede karakter, og idet den hovedsageligt består af analyser og beskrivelser. Uden en bestemmelse om klageafskæring ville bestemmelsen i § 91, stk. 1, 2. pkt., i lov om miljøbeskyttelse medføre, at der ville være adgang til at påklage miljøministerens afgørelse om den nationale affaldshåndteringsplan til Miljøklagenævnet. Det skyldes, at den foreslåede § 46 c er placeret i lovens kapitel 6, og at afgørelser efter dette kapitel i medfør af § 91, stk. 1, 2. pkt., kan påklages, medmindre andet fremgår af lovens bestemmelser.

Hensynet til offentlighedens inddragelse i planprocessen tilgodeses gennem reglerne i bekendtgørelse om

offentlighedens inddragelse ved udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet, jf. afsnit 3.1. i de almindelige bemærkninger.

For så vidt angår de kommunale affaldshåndteringsplaner, er klageadgangen afskåret i affaldsbekendtgørelsens § 101.

Til nr. 3

Kapiteloverskriften foreslås udvidet med ordet affaldsforebyggelse som en konsekvens af, at den foreslåede bestemmelse i § 50 e om miljøministerens forpligtelse til at udarbejde nationale affaldsforebyggelsesplaner indsættes i dette kapitel.

Til nr. 4

Af den foreslåede § 50 e, stk. 1, fremgår det, at miljøministeren forpligtes til at udarbejde en 12-årig national affaldsforebyggelsesplan og til at revidere planen mindst hvert sjette år.

Udarbejdelsen af den nationale affaldsforebyggelsesplan skal ske med udgangspunkt i den prioritering, som er angivet i affaldshierarkiet, bortset fra i de tilfælde, hvor en livscyklusbetragtning kan begrunde en fravigelse for særlige affaldsstrømme, jf. henvisningen i den foreslåede bestemmelse til § 6 b, stk. 1-3. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 1.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at gennemføre affaldsdirektivets artikel 29 om programmer for affaldsforebyggelse for så vidt angår det nationale område, ligesom bestemmelsen skal indeholde affaldsforebyggelsesplanlægning set i et overordnet nationalt perspektiv.

Af hensyn til sammenhængen i den danske regulering anvendes i lovforslaget betegnelsen affaldsforebyggelsesplaner, uden at der herved er tilsigtet nogen indholdsmæssig forskel i forhold til betegnelsen affaldsforebyggelsesprogrammer, som anvendes i affaldsdirektivet.

Af affaldsdirektivets artikel 3, nr. 12, fremgår, at der ved forebyggelse forstås ”foranstaltninger, der træffes, inden stoffer, materialer eller produkter bliver til affald, og som mindsker a) affaldsmængden, herunder via genbrug af produkter eller forlængelse af produkternes levetid, b) de negative konsekvenser, som det producerede affald har for miljøet og menneskers sundhed, eller c) indholdet af skadelige stoffer i materialer og produkter”. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 1.

Som det fremgår, vil affaldsforebyggelsesplanerne have fokus på, hvordan man kan undgå, at produkter, materialer og stoffer bliver til affald, hvorved affaldsmængden kan reduceres, og hvordan man reducerer

affaldets farlighed, mens affaldshåndteringsplanerne handler om behandlingen af stoffer og genstande, der er blevet til affald.

Den foreslåede bestemmelses stk. 2 oplister kravene til indholdet af den nationale affaldsforebyggelsesplan.

I den foreslåede § 50 e, stk. 2, nr. 1, angives det, at forebyggelsesplanen skal indeholde *en beskrivelse af målene for affaldsforebyggelse*. Et sådant mål kan f.eks. være, at befolkningens kendskab til handlemuligheder for at affaldsforebygge er øget med 10 %, eller at mængden af madspild er reduceret med 20 %.

Af den foreslåede § 50 e, stk. 2, nr. 2, fremgår det, at affaldsforebyggelsesplanen skal indeholde *en beskrivelse af eksisterende affaldsforebyggelsesforanstaltninger*. Som eksempler på sådanne eksisterende affaldsforebyggelsesforanstaltninger kan nævnes en informationskampagne om affaldsforebyggelse rettet mod borgerne, udgivelse af et idékatalog over mulige tiltag til affaldsforebyggelse i de forskellige sektorer, virksomheders tiltag til reduktion af råvareforbrug samt detailhandlens genbrug af transportemballage.

Det fremgår af den foreslåede § 50 e, stk. 2, nr. 3, at forebyggelsesplanen desuden skal indeholde *en beskrivelse af affaldsforebyggelsespolitikker*. Det kan f.eks. være formulering af en politik for forebyggelse af madspild.

Af den foreslåede § 50 e, stk. 2, nr. 4, fremgår det, at affaldsforebyggelsesplanen skal indeholde *en beskrivelse og en vurdering af nye affaldsforebyggelsesforanstaltninger, som skal ledsages af relevante benchmarks*. Sådanne nye affaldsforebyggelsesforanstaltninger kan f.eks. være gennemførelse af fortsatte informationskampagner, udvikling af undervisningsmaterialer til skoler, udvikling af værktøjer til designeres og virksomheders arbejde med ressourceeffektivitet, udvikling af forbedrede logistiksystemer til handelssektoren eller emballageforebyggelsestiltag i e-handlen. Det tilknyttede krav om vurdering og benchmarks betyder, at effekten af de forskellige affaldsforebyggelsesforanstaltninger skal vurderes ud fra forskellige parametre som f.eks. mængde og farlighed.

Endelig fremgår det af den foreslåede § 50 e, stk. 2, nr. 5, at affaldsforebyggelsesplanen skal indeholde *en beskrivelse af foranstaltningerne til forebyggelse af emballageaffald, herunder genbrug af emballage*. Dette er en lovfæstelse af kravet i emballagedirektivets artikel 14 og samtidig en imødekommelse af kravet i affaldsdirektivets artikel 28, stk. 5, hvorefter affaldshåndteringsplanerne skal være i overensstemmelse blandt andet med kravene i artikel 14 i emballagedirektivet. At den foreslåede bestemmelse er medtaget i affaldsforebyggelses-

planen i stedet for i affaldshåndteringsplanen skyldes, at den vedrører forebyggelse, herunder genbrug af emballage, og derfor naturligt hører hjemme i affaldsforebyggelsesplanen. Som et eksempel på et initiativ til forebyggelse af emballageaffald kan nævnes vejledning i form af tjeklister til virksomheder om, hvordan virksomhederne kan indtænke emballageminimering i emballagefremstillingen.

I modsætning til affaldshåndteringsplanlægning er der ikke p.t. særskilt regulering af affaldsforebyggelsesplanlægning på det kommunale område. Hermed menes, at kommunerne i dag ikke har hjemmel til med virkning for borgere og virksomheder m.v. at lave forpligtende regulering vedrørende affaldsforebyggelse. I det omfang kommunerne måtte lave f.eks. affaldsforebyggelsespolitikker, skal dette ske i overensstemmelse med affaldshierarkiet, jf. den foreslåede § 6 b. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 1.

Med henblik på at opfylde kravet i affaldsdirektivets artikel 29 om, at affaldsforebyggelsesprogrammerne udarbejdes senest den 12. december 2013, er det i lovforslagets overgangsbestemmelser (lovforslagets § 2, stk. 3) foreslået, at miljøministeren skal udarbejde den nationale affaldsforebyggelsesplan senest denne dato.

For så vidt angår affaldsdirektivets krav i artikel 31 om inddragelse af offentligheden og offentlighedens adgang til planen, henvises til afsnit 3.2. i de almindelige bemærkninger.

Miljøministerens vedtagelse af den nationale affaldsforebyggelsesplan efter den foreslåede bestemmelse i § 50 e kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Lovforslaget indeholder dog ikke en særskilt bestemmelse herom, svarende til bestemmelsen i den foreslåede § 46 c, stk. 4, om klageafskæring i relation til den nationale affaldshåndteringsplan. Det skyldes, at den nationale affaldsforebyggelsesplan foreslås indsat i kapitel 7 i lov om miljøbeskyttelse. Miljøministerens afgørelser truffet efter dette kapitel er ikke omfattet af bestemmelsen i § 91, stk. 1, 2. pkt., i lov om miljøbeskyttelse, hvorefter visse afgørelser kan påklages til Miljøklagenævnet, medmindre andet fremgår af lovens bestemmelser. I stedet gælder det almindelige udgangspunkt om, at miljøministerens afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. En særlig bestemmelse om klageafskæring er derfor ikke nødvendig for at afskære klage.

Af samme grunde som anført i relation til klageafskæringen for så vidt angår den nationale affaldshåndteringsplan, vurderes der heller ikke i forhold til den nationale affaldsforebyggelsesplan at være behov for at

kunne klage over denne. Der henvises til bemærkningerne til nr. 2.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 11. december 2010, som er fristen for affaldsdirektivets gennemførelse.

Der foreslås i stk. 2 og 3 indsat frister for, hvornår miljøministeren skal have udarbejdet den nationale affaldshåndteringsplan (den 1. januar 2013) og den nationale affaldsforebyggelsesplan (den 12. december 2013). Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 2 og 4.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 484 af 11. maj 2010 og lov nr. 653 af 15. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 a indsættes i *kapitel 1*:

»§ 6 b. Udarbejdelse af politikker og udstedelse af regler om affaldsforebyggelse og -håndtering skal, jf. dog stk. 2, ske i overensstemmelse med følgende affaldshierarki:

- 1) Affaldsforebyggelse.
- 2) Forberedelse med henblik på genbrug.
- 3) Genanvendelse.
- 4) Anden nyttiggørelse.
- 5) Bortskaffelse.

Stk. 2. Affaldshierarkiet kan fraviges for særlige affaldsstrømme, hvis fravigelsen er begrundet i en livscyklusbetragtning.

Stk. 3. Anvendelsen af affaldshierarkiet og fravigelser herfra skal ske med henblik på at opnå det bedste samlede miljømæssige resultat, jf. § 1 og § 3.«

2. Efter § 46 b indsættes:

»§ 46 c. Miljøministeren udarbejder en 12-årig national plan for håndtering af affald. Planen skal revideres mindst hvert sjette år.

Stk. 2. Den nationale affaldshåndteringsplan skal indeholde:

- 1) En analyse af den aktuelle affaldshåndteringssituation.
- 2) En beskrivelse af den nationale affaldspolitik.
- 3) En beskrivelse af prioriteringen på affaldsområdet.
- 4) En beskrivelse af EU-mål og nationale mål for håndteringen af de samlede affaldsmængder og de nødvendige tiltag for at nå disse mål, herunder en vurdering af behovet for nye ind-

samlingsordninger og for udbygning af den eksisterende affaldsanlægsinfrastruktur.

5) En beskrivelse af kriterierne for placeringen af fremtidige anlæg til bortskaffelse af affald.

6) En national kapacitetsplan for anlæg til bortskaffelse af affald og for anlæg, der nyttiggør blandet kommunalt affald indsamlet fra husholdninger.

Stk. 3. Ved udarbejdelsen af den nationale affaldshåndteringsplan finder § 6 b, stk. 1-3, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Miljøministerens vedtagelse af den nationale affaldshåndteringsplan efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.«

Kapitel 7

Genanvendelse og renere teknologi

3. *Overskriften til kapitel 7* affattes således:

»*Affaldsforebyggelse, genanvendelse og renere teknologi*«.

4. Efter § 50 d indsættes i *kapitel 7*:

»§ **50 e.** Miljøministeren udarbejder en 12-årig national plan for forebyggelse af affald. Planen skal revideres mindst hvert sjette år.

Stk. 2. Den nationale affaldsforebyggelsesplan skal indeholde:

- 1) En beskrivelse af målene for affaldsforebyggelse.
- 2) En beskrivelse af eksisterende affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
- 3) En beskrivelse af affaldsforebyggelsespolitikker.
- 4) En beskrivelse og en vurdering af nye affaldsforebyggelsesforanstaltninger, som skal ledsages af relevante benchmarks.
- 5) En beskrivelse af foranstaltningerne til forebyggelse af emballageaffald, herunder genbrug af emballage.

Stk. 3. Ved udarbejdelsen af den nationale affaldsforebyggelsesplan finder § 6 b, stk. 1-3, tilsvarende anvendelse.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 11. december 2010.

Stk. 2. Den nationale affaldshåndteringsplan, jf. § 46 c i lov om miljøbeskyttelse, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, skal udarbejdes senest den 1. januar 2013.

Stk. 3. Den nationale affaldsforebyggelsesplan, jf. § 50 e i lov om miljøbeskyttelse, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, skal udarbejdes senest den 12. december 2013.

DIREKTIVER
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF
af 19. november 2008
om affald og om ophævelse af visse direktiver
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1, under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald⁴⁾ opstiller de retlige rammer for affaldsbehandling i Fællesskabet. Det definerer en række nøglebegreber som affald, nyttiggørelse og bortskaffelse og opstiller de grundlæggende krav til håndtering af affald, herunder særlig et krav om, at anlæg eller virksomheder, der udfører affaldshåndtering, skal have tilladelse eller være registreret og et krav om, at medlemsstaterne skal opstille affaldshåndteringsplaner. Det fastlægger også hovedprincipper, såsom en forpligtelse til at behandle affald på en måde, som ikke påvirker miljøet og menneskers sundhed negativt, en opfordring til at anvende affaldshierarkiet og et krav i overensstemmelse med forureneren betaler-princippet om, at omkostningerne ved bortskaffelse af affald skal betales af indehaveren af affaldet, af tidligere indehavere af affaldet eller af producenterne af det produkt, der har givet anledning til affaldet.

(2) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram⁵⁾ opfordres der til udvikling eller revision af lovgivningen om affald, herunder præcisering af sondringen mellem affald og ikke-affald og til udvikling af foranstaltninger til forebyggelse og håndtering af affald, herunder fastsættelse af målsætninger.

(3) I Kommissionens meddelelse af 27. maj 2003 "På vej mod en temastrategi for affaldsforebyggelse og -genanvendelse" hedder det, at definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse bør revurderes, at der bør opstilles en generelt gældende definition på genanvendelse, og at definitionen af affald bør tages op til debat.

(4) I Europa-Parlamentets beslutning af 20. april 2004 om ovennævnte meddelelse⁶⁾ anmodede Parlamentet Kommissionen om at overveje muligheden for at udvide Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁷⁾ til at omfatte affaldssektoren som helhed. Det anmodede også Kommissionen om at sondre klart mellem nyttiggørelse og bortskaffelse og tydeliggøre forskellen mellem affald og ikke-affald.

(5) Rådet anmodede i sine konklusioner af 1. juli 2004 Kommissionen om at forelægge et forslag til revision af visse aspekter af direktiv 75/442/EØF, som blev ophævet ved og erstattet af direktiv 2006/12/EF, med henblik på at præcisere forskellen mellem affald og ikke-affald og mellem nyttiggørelse og bortskaffelse.

(6) Det primære mål for enhver affaldspolitik bør være at minimere de negative virkninger af affaldsproduktion og -håndtering for menneskers sundhed og miljøet. Affaldspolitik bør ligeledes sigte mod at reducere brugen af ressourcer og fremme den praktiske anvendelse af affaldshierarkiet.

(7) Rådet fastslog i sin resolution af 24. februar 1997 om en EF-strategi for affaldshåndtering⁸⁾, at affaldshåndtering bør prioritere forebyggelse af affald højest, og at genbrug og materialegenanvendelse bør foretrækkes frem for energiudnyttelse af affald, når og i det omfang de er bedst for miljøet.

(8) Direktiv 2006/12/EF må derfor revideres for at præcisere visse nøglebegreber, såsom definitionerne på affald, nyttiggørelse og bortskaffelse, at skærpe foranstaltningerne til forebyggelse af affald, at indføre en tilgang, hvor produkternes og materialernes fulde livscyklus tages i betragtning og ikke kun deres affaldsfase, og at fokusere på nedbringelse af miljøbelastningen fra affaldsproduktion og -håndtering, hvorved affaldets økonomiske værdi øges. Desuden bør man fremme nyttiggørelsen af affald og anvendelse af nyttiggjorte materialer for at bevare de naturlige ressourcer. Af hensyn til klarheden og for at gøre teksten lettere at læse bør direktiv 2006/12/EF ophæves og erstattes af et nyt direktiv.

(9) Da de vigtigste affaldshåndteringsoperationer nu er omfattet af Fællesskabets miljølovgivning, må dette direktiv tilpasses denne miljøorienterede tilgang. Lægges vægten på miljømålene i traktatens artikel 174, kan der fokuseres skarpere på miljøbelastningen fra affaldsproduktion og affaldshåndtering gennem hele ressourcernes livscyklus. Retsgrundlaget for dette direktiv bør derfor være artikel 175.

(10) Effektive og sammenhængende regler for affaldsbehandling bør med forbehold for visse undtagelser finde anvendelse på løsøre, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.

(11) Det bør i overensstemmelse med definitionen af affald og bestemmelserne om biprodukter eller bestemmelserne om affaldsfasens ophør i dette direktiv overvejes, om ikke-forurenede opgravet jord og andet naturligt forekommende materiale, der anvendes andre steder end dér, hvor det er udgravet, skal have status som affald.

(12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum⁹⁾ indeholder bl.a. bestemmelser om passende kontrol med indsamling, transport, forarbejdning, anvendelse og bortskaffelse af alle animalske biprodukter, herunder affald af animalsk oprindelse, så det ikke udgør en risiko for dyresundheden og folkesundheden. Tilknytningen til denne forordning må derfor tydeliggøres, så regeloverlapping undgås, ved at animalske biprodukter bestemt til anvendelser, der ikke anses for at være affaldsoperationer, udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde.

(13) Erfaringerne med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1774/2002 har vist, at der er behov for at præcisere anvendelsesområdet for affaldslovgivningen og dens bestemmelser om farligt affald, for så vidt angår animalske biprodukter hørende under nævnte forordning. Animalske biprodukter, der indebærer potentielle sundhedsrisici, henhører under forordning (EF) nr. 1774/2002, og unødvendige overlapninger med affaldslovgivningen bør undgås.

(14) Klassificering af affald som farligt affald bør bl.a. baseres på fællesskabslovgivningen om kemikalier, navnlig for så vidt angår klassificering af præparater som farlige, herunder de anvendte grænseværdier for koncentration. Farligt affald bør være underlagt strenge specifikationer for i videst muligt omfang at forhindre eller begrænse de mulige negative virkninger for miljøet og menneskers sundhed, som en u hensigtsmæssig håndtering kan indebære. Det er desuden nødvendigt at bibeholde det system, hvor affald og farligt affald klassificeres i henhold til den senest udarbejdede liste over affaldstyper i Kommissionens beslutning 2000/532/EF¹⁰⁾, for at fremme en harmoniseret klassificering af affald og sikre en ensartet fastlæggelse af, hvilket affald der betragtes som farligt i Fællesskabet.

(15) Det er nødvendigt at sondre mellem indledende oplagring af affald forud for indsamling, indsamling af affald og oplagring af affald forud for behandling. Anlæg og virksomheder, der producerer affald som led i deres virksomhed, bør ikke anses som værende beskæftiget med affaldshåndtering og omfattet af et krav om godkendelse med henblik på oplagring af affald forud for indsamling.

(16) Indledende oplagring af affald inden for rammerne af definitionen af indsamling betragtes som oplagringsevne forud for indsamling i anlæg, hvor affald læses af til forbehandling med henblik på videre transport til nyttiggørelse eller bortskaffelse andetsteds. Sondringen mellem indledende oplagring af affald forud for indsamling og oplagring af affald forud for behandling bør i overensstemmelse med formålet med

dette direktiv foregå efter affaldstype, oplagringens omfang og varighed samt formålet med indsamlingen. Denne sondring bør foretages af medlemsstaterne. Oplagring af affald forud for nyttiggørelse i en periode på tre år eller derover og oplagring af affald forud for bortskaffelse i en periode på et år eller derover er omfattet af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald¹¹⁾.

(17) Ordninger for indsamling af affald, der ikke foretages erhvervsmæssigt, bør ikke være omfattet af krav om registrering, da de udgør en mindre risiko og bidrager til særskilt indsamling af affald. Sådanne ordninger kan f.eks. være medicinsk affald, der indsamles af apoteker, forretningers returordninger for forbrugsvarer og lokalsamfundsordninger i skoler.

(18) Definitionerne af forebyggelse, genbrug, forberedelse med henblik på genbrug, behandling og genanvendelse bør indgå i dette direktiv for at præcisere anvendelsesområdet for disse begreber.

(19) Definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse bør ændres, så der sikres en klar sondring mellem de to begreber, der hviler på en reel forskel i miljøbelastningen ved substitution af naturressourcer i økonomien og erkendelsen af de mulige fordele for miljøet og menneskers sundhed, der ligger i at anvende affald som en ressource. Herudover kan der udarbejdes retningslinjer til klarlægning af tilfælde, hvor denne sondring vanskeligt lader sig anvende i praksis, eller hvor klassificering af aktiviteten som nyttiggørelse ikke stemmer overens med operationens faktiske miljøbelastning.

(20) Dette direktiv bør også præcisere, hvornår forbrænding af kommunalt fast affald er energieffektivt og kan betragtes som en nyttiggørelsesoperation.

(21) Bortskaffelsesoperationer, der består i dumpning i havet, herunder nedgravning i havbunden, reguleres også af internationale konventioner, navnlig konventionen om forhindring af havforurening ved dumpning af affald og andre stoffer, undertegnet i London den 13. november 1972, og 1996-protokollen hertil som ændret i 2006.

(22) Der bør ikke være nogen uklarhed med hensyn til de forskellige aspekter af definitionen af affald, og de relevante procedurer bør om nødvendigt anvendes for på den ene side biprodukter, der ikke er affald, og på den anden side affald, der ophører med at være affald. For at præcisere visse aspekter af definitionen af affald bør dette direktiv klart angive,

- hvornår stoffer eller genstande, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af sådanne stoffer eller genstande, er biprodukter og ikke affald. Afgørelsen om, at et stof ikke er affald, kan kun træffes på grundlag af en samordnet tilgang, der skal ajourføres regelmæssigt, og hvis dette er i overensstemmelse med beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed. Hvis det er tilladt at anvende et biprodukt i henhold til en miljøtilladelse eller generelle miljøbestemmelser, kan dette anvendes af medlemsstaterne som et redskab til at beslutte, at der ikke forventes at være nogen generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed; en genstand eller et stof bør kun betragtes som biprodukt, hvis bestemte betingelser er opfyldt. Eftersom biprodukter falder ind under kategorien produkter, bør eksport af biprodukter opfylde kravene i den relevante fællesskabslovgivning; og
- hvornår visse former for affald ophører med at være affald, og indeholde kriterier for affaldsfasens ophør, der sikrer et højt miljøbeskyttelsesniveau og miljømæssige og økonomiske fordele; specifikationer og kriterier for affaldsfasens ophør bør udarbejdes for bl.a. affaldskategorierne bygnings- og nedrivningsaffald, visse former for aske og slagge, metalskrot, tilslag/fyldstof, dæk, tekstiler, kompost og affaldspapir og -glas. Med henblik på at nå til affaldsfasens ophør kan en nyttiggørelsesoperation være noget så enkelt som at kontrollere affald for at konstatere, at det opfylder kriterierne for affaldsfasens ophør.

(23) For at undersøge eller beregne, om de nyttiggørelses- og genanvendelsesmål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald¹²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer¹³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)¹⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier

og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF¹⁵⁾ samt anden relevant fællesskabslovgivning er nået, bør de mængder affald, som er ophørt med at være affald, henføres under nyttiggjort og genanvendt affald, når kravene om genanvendelse og nyttiggørelse i denne lovgivning er opfyldt.

(24) På grundlag af definitionen af affald og for at fremme sikkerhed og sammenhæng kan Kommissionen vedtage retningslinjer for, hvornår stoffer eller genstande bliver til affald. Sådanne retningslinjer kan bl.a. udvikles for elektrisk og elektronisk udstyr og køretøjer.

(25) Omkostningerne bør fordeles på en måde, der afspejler de virkelige miljøomkostninger ved affaldsproduktion og -håndtering.

(26) Princippet om, at forurenere betaler, er et overordnet princip i europæisk og international sammenhæng. Affaldsproducenter og indehavere af affald bør håndtere affaldet på en måde, der sikrer et højt miljø- og sundhedsbeskyttelsesniveau.

(27) Indførelsen af udvidet producentansvar i dette direktiv er en af de måder, hvorpå man kan støtte design og produktion af varer, der tager fuldt hensyn til og letter en effektiv udnyttelse af ressourcerne igennem hele deres livscyklus, herunder deres reparation, genbrug, adskillelse og genanvendelse uden at bringe den frie omsætning af varer på det indre marked i fare.

(28) Dette direktiv bør bidrage til, at EU i højere grad bliver et "genanvendelsessamfund", der søger at undgå affaldsproduktion og anvender affald som en ressource. Især opfordres der i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram til foranstaltninger til sikring af kildesortering, indsamling og genanvendelse af prioriterede affaldsstrømme. I tråd hermed og som et middel til at fremme eller forstærke nyttiggørelsespotentialer bør affald indsamles særskilt, hvis det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt, før det gennemgår nyttiggørelsesprocesser, der miljømæssigt set giver det bedste samlede resultat. Medlemsstaterne bør tilskynde til, at farlige bestanddele adskilles i affaldsstrømme, hvis det er nødvendigt for at opnå en miljømæssigt forsvarlig håndtering.

(29) Medlemsstaterne bør støtte anvendelsen af genanvendelige materialer (som f.eks. genbrugspapir) i overensstemmelse med affaldshierarkiet og målet om at skabe et genanvendelsessamfund og bør så vidt muligt ikke støtte deponering eller forbrænding af sådanne genanvendelige materialer.

(30) For at implementere forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats i traktatens artikel 174, stk. 2, er det nødvendigt at fastsætte generelle miljømæssige mål for affaldshåndtering i Fællesskabet. Ifølge de nævnte principper er det Fællesskabet og medlemsstaterne, der skal fastsætte en ramme med henblik på at forebygge, mindske og så vidt muligt helt fjerne kilderne til forurening eller gener ved at vedtage foranstaltninger, der kan fjerne erkendte risici.

(31) Affaldshierarkiet fastlægger generelt en prioritetsrækkefølge for, hvad der udgør den miljømæssigt bedste overordnede valgmulighed inden for affaldslovgivning og -politik, selvom det kan være nødvendigt at lade særlige affaldsstrømme afvige fra hierarkiet, når det er begrundet af hensyn til bl.a. teknisk anvendelighed, økonomisk levedygtighed og miljøbeskyttelse.

(32) For at Fællesskabet som helhed kan blive i stand til selv at bortskaffe sit affald og nyttiggøre blandet kommunalt affald indsamlet fra private husholdninger, og for at de enkelte medlemsstater skal kunne nærme sig dette mål, skal der oprettes et samarbejdsnet af affaldsbortskaffelses anlæg og anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald indsamlet fra private husholdninger under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg til bestemte typer affald.

(33) I forbindelse med anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald¹⁶⁾ forbliver blandet kommunalt affald som omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 5, blandet kommunalt affald, selv når det har gennemgået en affaldsbehandling, der ikke grundlæggende har ændret dets egenskaber.

(34) Det er vigtigt, at farligt affald er mærket i overensstemmelse med internationale standarder og fællesskabsstandarder. Hvis dette affald imidlertid indsamles særskilt fra husholdningerne, bør dette ikke medføre, at husholdningerne har pligt til at udfylde den krævede dokumentation.

(35) Det er i overensstemmelse med affaldshierarkiet og målet om at reducere drivhusgasser, der udledes fra affaldsdeponering, vigtigt at fremme særskilt indsamling og korrekt behandling af bioaffald, så der kan fremstilles miljøforsvarlig kompost og andre bioaffaldsbaserede materialer. Kommissionen vil efter en vurdering af håndteringen af bioaffald fremlægge forslag til lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvis det er relevant.

(36) Der kan vedtages tekniske minimumsstandarder for affaldsbehandlingsaktiviteter, der ikke er omfattet af direktiv 96/61/EF, hvis det kan dokumenteres, at dette vil medføre en fordel for så vidt angår beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet, og i det omfang en samlet tilgang til gennemførelse af dette direktiv sikrer beskyttelsen af menneskers sundhed og af miljøet.

(37) Omfanget og indholdet af forpligtelsen til at udarbejde affaldshåndteringsplaner bør specificeres yderligere, og der bør ved udarbejdelsen eller revisionen af sådanne affaldshåndteringsplaner tages hensyn til den belastning, som affaldsproduktion og -håndtering betyder for miljøet. Der bør også i nødvendigt omfang tages hensyn til kravene vedrørende affaldshåndteringsplaner i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF og til strategien til reduktion af deponeringen af bionedbrydeligt affald omhandlet i artikel 5 i direktiv 1999/31/EF.

(38) Medlemsstaterne må anvende miljøtilladelser eller generelle miljøbestemmelser på visse affaldsproducenter, hvis det ikke bringer det indre markeds funktion i fare.

(39) I henhold til forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at hindre overførsel af affald, som ikke er i overensstemmelse med deres nationale affaldshåndteringsplaner. Uanset denne forordning bør medlemsstaterne kunne begrænse indgående overførsler af affald til forbrændingsanlæg, der er klassificeret som nyttiggørelse, hvor det er konstateret, at nationalt affald vil skulle bortskaffes, eller at dette affald vil skulle behandles på en måde, der er i strid med deres affaldshåndteringsplaner. Det anerkendes, at visse medlemsstater muligvis ikke kan tilbyde et net, der omfatter hele spektret af endelige nyttiggørelsesanlæg, inden for deres område.

(40) For at forbedre medlemsstaternes indsats for at forebygge affald og for at fremme udvekslingen af den bedste praksis på dette område er det nødvendigt at skærpe bestemmelserne om affaldsforebyggelse og kræve, at medlemsstaterne indfører programmer for affaldsforebyggelse, hvor hovedvægten lægges på de væsentligste miljøvirkninger, og hvor hele produkternes og materialernes livscyklus tages i betragtning. Sigtet med sådanne foranstaltninger bør være at bryde sammenhængen mellem økonomisk vækst og miljøbelastningen fra affaldsproduktion. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet¹⁷⁾ bør interessenter såvel som offentligheden have lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af programmerne og have adgang til dem, når de er udarbejdet. Der bør opstilles mål for affaldsforebyggelse og afkobling, hvor dette måtte være hensigtsmæssigt for at reducere de negative følger og mængden af produceret affald.

(41) Som led i bestræbelserne på at opnå et europæisk genanvendelsessamfund med høj ressourceeffektivitet bør der opstilles mål for forberedelse af genbrug og genanvendelse af affald. Medlemsstaterne opretholder forskellige fremgangsmåder til indsamling af husholdningsaffald og affald af lignende art og sammensætning. Det er derfor hensigtsmæssigt, at sådanne mål tager hensyn til de forskellige indsamlingssystemer i medlemsstaterne. Affaldsstrømme, der stammer fra andre kilder og svarer til husholdningsaffald, omfatter affald som omhandlet i punkt 20 på den liste, der er oprettet ved Kommissionens beslutning 2000/532/EF.

(42) Økonomiske instrumenter kan spille en afgørende rolle for at nå målene for affaldsforebyggelsen og -håndteringen. Affald har ofte værdi som ressource, og en mere vidtgående anvendelse af økonomiske

instrumenter vil muligvis kunne maksimere miljøfordelene. Anvendelsen af sådanne instrumenter på et hensigtsmæssigt niveau bør derfor fremmes, idet det understreges, at de enkelte medlemsstater kan træffe afgørelse om brugen af sådanne instrumenter.

(43) Visse bestemmelser om håndtering af affald i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald¹⁸⁾ bør ændres, så forældede bestemmelser udgår og teksten bliver klarere. Af hensyn til forenklingen af Fællesskabets lovgivning bør disse bestemmelser indarbejdes i nærværende direktiv. For at gøre det klart, hvad forbuddet mod blanding i direktiv 91/689/EØF indebærer, og for at beskytte miljø og sundhed, bør undtagelserne fra blandingsforbuddet ligeledes stemme overens med den bedste tilgængelige teknik som defineret i direktiv 96/61/EF. Direktiv 91/689/EØF bør derfor ophæves.

(44) Af hensyn til forenklingen af Fællesskabets lovgivning og miljøgevinsterne bør de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald¹⁹⁾ indarbejdes i dette direktiv, og direktiv 75/439/EØF bør derfor ophæves. Håndtering af olieaffald bør ske efter affaldshierarkiets prioritetsrækkefølge, og modeller, der giver det bedste samlede miljøresultat, bør have forrang. Særskilt indsamling af olieaffald er imidlertid fortsat afgørende for, at affaldet håndteres forsvarligt og ikke skader miljøet som følge af u hensigtsmæssig bortskaffelse.

(45) Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som skal pålægges de fysiske og juridiske personer, der har ansvaret for affaldshåndteringen, som f.eks. affaldsproducenter, indehavere, mæglere, forhandlere, transportører og indsamlere, anlæg og virksomheder, der udfører affaldsbehandlingsoperationer, og affaldshåndteringsordninger, hvis de overtræder bestemmelserne i dette direktiv. Medlemsstaterne kan også træffe foranstaltninger til at inddrive omkostningerne ved manglende overholdelse og genopretningsforanstaltninger med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader²⁰⁾.

(46) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen²¹⁾.

(47) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at fastlægge kriterier med hensyn til en række spørgsmål, såsom betingelserne for, at en genstand betragtes som et biprodukt, affaldsfasens ophør og fastlæggelsen af, hvilket affald der betragtes som farligt, såvel som til at fastsætte detaljerede regler for anvendelses- og beregningsmetoder til kontrollen med opfyldelsen af de i dette direktiv fastsatte genanvendelsesmål. Endvidere bør Kommissionen tillægges beføjelse til at tilpasse bilagene i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling og til at præcisere anvendelsen af den formel for forbrændingsanlæg, der er omhandlet i bilag II, R1. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(48) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning²²⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.

(49) Målet for dette direktiv, nemlig beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes foranstaltninger, der skal beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske de negative følger af affaldsproduktion og -håndtering og ved at mindske de samlede følger af ressourceanvendelse og forbedre effektiviteten af anvendelsen af ressourcer.

Artikel 2

Undtagelser fra anvendelsesområdet

1. Følgende undtages fra direktivets anvendelsesområde:
 - a) luftformige stoffer, der udledes i atmosfæren
 - b) arealer (in situ), herunder ikke opgravet forurennet jord og bygninger, der er fast forbundet med arealet
 - c) ikke-forurennet jord og andet naturligt forekommende materiale, der er opgravet i forbindelse med anlægsvirksomhed, hvor det er sikkert, at materialet i sin naturlige tilstand vil blive anvendt til anlægsvirksomhed på det sted, hvor det er blevet opgravet
 - d) radioaktivt affald
 - e) udrangeret sprængstof
 - f) fækalier, hvis de ikke er omfattet af stk. 2, litra b), halm og andre naturlige, ikke-farlige materialer fra landbrug eller skovbrug, der anvendes i landbrug, skovbrug eller til fremstilling af energi fra en sådan biomasse ved hjælp af processer eller metoder, som ikke skader miljøet eller bringer menneskers sundhed i fare.
2. Følgende undtages fra direktivets anvendelsesområde, for så vidt det er omfattet af anden fællesskabslovgivning:
 - a) spildevand
 - b) animalske biprodukter, herunder forarbejdede produkter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1774/2002, undtagen dem, der er bestemt til forbrænding, deponering eller anvendelse i biogas- eller komposteringsanlæg
 - c) døde dyr, der er døde på anden måde end ved slagting, herunder dyr, der er aflivet med henblik på at udrydde epizootiske sygdomme, og som bortskaffes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1774/2002
 - d) affald fra prospektering, udvinding, behandling og oplagring af mineralske ressourcer samt fra stenbrudsdrift, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien²³).
3. Med forbehold af de forpligtelser, der er indeholdt i anden relevant fællesskabslovgivning omfatter dette direktiv ikke sedimenter, der flyttes inden for overfladevand med henblik på forvaltning af vand og vandveje eller for at forhindre oversvømmelse eller afbøde virkningerne af oversvømmelse og tørke eller landindvinding, hvis det bevises, at sedimenterne er ikke-farlige.
4. Med henblik på regulering af håndteringen af visse kategorier affald kan der i særdirektiver fastsættes specifikke særbestemmelser eller bestemmelser til supplerende af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "affald": ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med
- 2) "farligt affald": affald, der udviser en eller flere af de farlige egenskaber, der er anført i bilag III
- 3) "olieaffald": enhver form for industriolie eller smøreolie af mineralsk eller syntetisk oprindelse, der er blevet uegnet til det formål, som den oprindeligt var bestemt til, såsom olie fra forbrændingsmotorer og transmissionssystemer samt olie til maskiner, turbiner og hydrauliske anordninger
- 4) "bioaffald": bionedbrydeligt have- og parkaffald, mad- og køkkenaffald fra husholdninger, restauranter, cateringfirmaer og detailforretninger samt lignende affald fra fødevarerforarbejdningsvirksomheder
- 5) "affaldsproducent": enhver, hvis aktivitet frembringer affald (den oprindelige affaldsproducent), eller enhver, der foretager en forbehandling, blanding eller andet, som medfører en ændring af dette affalds karakter eller sammensætning
- 6) "affaldsindehaver": producenten af affaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet
- 7) "forhandler": enhver virksomhed, der optræder som hovedmand ved køb og efterfølgende salg af affald, herunder forhandlere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse
- 8) "mægler": enhver virksomhed, der arrangerer nyttiggørelse eller bortskaffelse af affald på andres vegne, herunder mæglere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse
- 9) "affaldshåndtering": indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandleres og mægleres virksomhed
- 10) "indsamling": afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg
- 11) "særskilt indsamling": indsamling, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lade en specifik behandling
- 12) "forebyggelse": foranstaltninger, der træffes, inden stoffer, materialer eller produkter bliver til affald, og som mindsker:
 - a) affaldsmængden, herunder via genbrug af produkter eller forlængelse af produkternes levetid
 - b) de negative konsekvenser, som det producerede affald har for miljøet og menneskers sundhed, eller
 - c) indholdet af skadelige stoffer i materialer og produkter
- 13) "genbrug": enhver operation, hvor produkter eller komponenter, der ikke er affald, bruges igen til samme formål, som de var udformet til
- 14) "behandling": nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperationer, der omfatter forberedelse forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse
- 15) "nyttiggørelse": enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt. Bilag II indeholder en ikke-udtømmende liste over nyttiggørelsesoperationer
- 16) "forberedelse med henblik på genbrug": enhver nyttiggørelsesoperation i form af kontrol, rengøring eller reparation, hvor produkter eller produktkomponenter, der er blevet til affald, forberedes, således at de genbruges uden anden forbehandling
- 17) "genanvendelse": enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer

18) "regenerering af olieaffald": enhver genanvendelsesproces, hvorved der kan fremstilles basisolier ved at raffinere olieaffald, navnlig ved at fjerne forurenende stoffer, oxidationsprodukter og tilsætningsstoffer fra sådanne olier

19) "bortskaffelse": enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, også hvis operationen som sekundær konsekvens fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse. Bilag I indeholder en ikke-udtømmende liste over bortskaffelsesoperationer

20) "bedste tilgængelige teknik": bedste tilgængelige teknik som defineret i artikel 2, nr. 11), i direktiv 96/61/EF.

Artikel 4

Affaldshierarki

1. Følgende affaldshierarki skal tjene som en prioritetsrækkefølge for lovgivning og politikker om affaldsforebyggelse og -håndtering:

- a) forebyggelse
- b) forberedelse med henblik på genbrug
- c) genanvendelse
- d) anden nyttiggørelse, f.eks. energiudnyttelse, og
- e) bortskaffelse.

2. Når medlemsstaterne anvender det i stk. 1 omhandlede affaldshierarki, træffer de foranstaltninger til at fremme de muligheder, der giver det bedste samlede miljøresultat. Det kan i den forbindelse være nødvendigt at lade særlige affaldsstrømme afvige fra hierarkiet, når det er begrundet af hensyn til livscyklus-tankegangen vedrørende de samlede konsekvenser af produktion og håndtering af den type affald.

Medlemsstaterne sikrer, at udarbejdelsen af lovgivning og politik om affald foregår på en helt igennem transparent måde under overholdelse af de nationale regler om høring og inddragelse af borgere og interessenter.

Medlemsstaterne tager hensyn til de generelle principper for beskyttelse af miljøet såsom forsigtighed, bæredygtighed, teknisk anvendelighed, økonomisk levedygtighed og beskyttelse af ressourcer samt til de samlede konsekvenser for miljø, menneskers sundhed, økonomi og samfund, jf. artikel 1 og 13.

Artikel 5

Biprodukter

1. Et stof eller en genstand, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, kan kun anses for ikke at være affald i henhold til artikel 3, nr. 1), men et biprodukt, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) det er sikkert, at stoffet eller genstanden videreanvendes
- b) stoffet eller genstanden kan anvendes direkte uden anden yderligere forarbejdning, end hvad der er normal industriel praksis
- c) stoffet eller genstanden fremstilles som en integrerende del af en produktionsproces, og
- d) videreanvendelse er lovlig, dvs. at stoffet eller genstanden lever op til alle relevante krav til produkt, miljø og sundhedsbeskyttelse for den pågældende anvendelse og ikke vil få generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.

2. På grundlag af betingelserne i stk. 1 kan der vedtages foranstaltninger, der er afgørende for, hvilke kriterier der skal opfyldes, for at specifikke stoffer eller genstande kan anses som biprodukter og ikke som affald, jf. artikel 3, nr. 1). Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

Artikel 6

Affaldsfasens ophør

1. Visse særlige former for affald ophører med at være affald, jf. artikel 3, nr. 1), når det har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, herunder genanvendelse, og opfylder de særlige kriterier, der udarbejdes i henhold til følgende betingelser:

- a) stoffet eller genstanden er almindeligt anvendt til specifikke formål
- b) der findes et marked for eller en efterspørgsel efter et sådant stof eller en sådan genstand
- c) stoffet eller genstanden opfylder de tekniske krav til de specifikke formål og lever op til gældende lovgivning og normer vedrørende produkter, og
- d) anvendelsen af stoffet eller genstanden får ikke generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.

Kriterierne skal om nødvendigt omfatte grænseværdier for forurenende stoffer og skal tage hensyn til stoffets eller genstandens miljøskadelige virkninger.

2. De foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, og som vedrører vedtagelse af de i stk. 1 fastsatte kriterier og præciserer typen af affald, sådanne kriterier skal finde anvendelse på, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2. Der bør bl.a. tages hensyn til specifikke kriterier for affaldsfasens ophør, i det mindste for tilslag/fyldstof, papir, glas, metal, dæk og tekstiler.

3. Affald, der ophører med at være affald i overensstemmelse med stk. 1 og 2, ophører også med at være affald i forbindelse med de nyttiggørelses- og genanvendelsesmål, der er fastsat i direktiv 94/62/EF, 2000/53/EF, 2002/96/EF og 2006/66/EF og anden relevant fællesskabslovgivning, når kravene om genanvendelse og nyttiggørelse i denne lovgivning er opfyldt.

4. Hvis der ikke er fastsat kriterier på fællesskabsplan efter proceduren i stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne fra sag til sag beslutte, om affaldsfasen er ophørt, under hensyntagen til relevant retspraksis. De underretter Kommissionen om sådanne beslutninger i overensstemmelse med Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester²⁴), såfremt nævnte direktiv kræver det.

Artikel 7

Affaldsliste

1. De foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, og som vedrører ajourføringen af den affaldsliste, der er opstillet ved beslutning 2000/532/EF, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2. Affaldslisten skal omfatte farligt affald og skal tage hensyn til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, koncentrationsgrænseværdier for farlige stoffer. Affaldslisten er bindende med hensyn til fastlæggelse af, hvilket affald der skal betragtes som farligt affald. Selv om et stof eller en genstand er medtaget på listen, betyder det ikke, at stoffet eller genstanden er affald under alle omstændigheder. Et stof eller en genstand betragtes kun som affald, hvis definitionen i artikel 3, nr. 1), er opfyldt.

2. En medlemsstat kan betragte affald som farligt affald, selv om det ikke optræder på affaldslisten, hvis det udviser en eller flere af de egenskaber, der er opført i bilag III. Medlemsstaten meddeler straks Kommissionen sådanne tilfælde. Den indfører dem i den i artikel 37, stk. 1, nævnte rapport og giver Kommissionen alle relevante oplysninger. Listen gennemgås på grundlag af de modtagne meddelelser, og det afgøres, om den skal tilpasses.

3. Hvis en medlemsstat kan dokumentere, at en given affaldstype, der er optaget på listen som farligt affald, ikke udviser nogen af egenskaberne i bilag III, kan den betragte det pågældende affald som ikke-farligt affald. Medlemsstaten meddeler straks Kommissionen sådanne tilfælde og giver Kommissionen den for-

nødne dokumentation. Listen gennemgås på grundlag af de modtagne meddelelser, og det afgøres, om den skal tilpasses.

4. Omklassificering af farligt affald som ikke-farligt affald må ikke ske ved fortyndinger eller blandinger, der har til formål at nedsætte den oprindelige koncentration af det forurenende stof, så det kommer ned under grænseværdien for, hvornår affald betragtes som farligt.

5. De foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, og som vedrører gennemgangen af listen for at træffe afgørelse om en eventuel tilpasning heraf i henhold til stk. 2 og 3, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

6. Medlemsstaterne kan betragte affald som ikke-farligt affald i henhold til den liste, der henvises til i stk. 1.

7. Kommissionen sikrer, at listen over affald og enhver gennemgang af denne liste opfylder principperne om klarhed, forståelighed og tilgængelighed for brugerne, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'erne).

KAPITEL II GENERELLE KRAV

Artikel 8

Udvidet producentansvar

1. For at styrke genbrug og forebyggelsen, genanvendelsen og anden nyttiggørelse af affald kan medlemsstaterne træffe lovgivningsmæssige eller ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til at sikre, at enhver fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt udvikler, fremstiller, forarbejder, behandler, sælger eller importerer produkter (produktets producent) har et udvidet producentansvar.

Sådanne foranstaltninger kan omfatte modtagelse af returprodukter og af det affald, der er tilbage, efter at produkterne er blevet anvendt, samt den efterfølgende håndtering af affaldet og det finansielle ansvar for sådanne aktiviteter. Disse foranstaltninger kan omfatte en forpligtelse til at tilvejebringe offentligt tilgængelige oplysninger om, i hvilket omfang et produkt kan genbruges og genanvendes.

2. Medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger til at fremme et produktdesign, der mindsker miljøpåvirkningerne og produktionen af affald under fremstillingen og den efterfølgende anvendelse af produkterne, og for at sikre, at nyttiggørelse og bortskaffelse af produkter, der er blevet til affald, finder sted i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

Sådanne foranstaltninger kan blandt andet fremme udvikling, fremstilling og markedsføring af produkter med flere anvendelser, der er teknisk holdbare, og som, efter at de er blevet til affald, er egnet til reel og forsvarlig nyttiggørelse og miljøvenlig bortskaffelse.

3. Ved anvendelse af udvidet producentansvar tager medlemsstaterne hensyn til, hvad der er teknisk muligt og økonomisk levedygtigt, og til den generelle indvirkning på miljøet, menneskers sundhed og samfundet og respekterer nødvendigheden af at sikre et velfungerende indre marked.

4. Det udvidede producentansvar anvendes med forbehold af ansvaret for affaldshåndtering som fastlagt i artikel 15, stk. 1, og med forbehold af den eksisterende specifikke lovgivning om affaldsstrømme og produkter.

Artikel 9

Affaldsforebyggelse

Efter høring af interessenterne sender Kommissionen følgende rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald ledsaget af forslag om nødvendige foranstaltninger til støtte for de forebyggelsesaktioner og for gennemførelsen af de i artikel 29 omhandlede affaldsforebyggelsesprogrammer:

a) senest ved udgangen af 2011, en midtvejsrapport om udviklingen inden for affaldsproduktion og målet med affaldsforebyggelse, herunder udformning af en politik for økodesign af produkter, som skal tage fat på såvel produktionen af affald som tilstedeværelsen af farlige stoffer i affald med det formål at fremme teknologier med fokus på holdbare, genbrugelige og genanvendelige produkter

b) senest ved udgangen af 2011, udarbejdelse af en handlingsplan for yderligere støtteforanstaltninger på europæisk plan, som navnlig skal tage sigte på at ændre de eksisterende forbrugsmønstre

c) senest ved udgangen af 2014, opstilling af mål om affaldsforebyggelse og afkobling for 2020 på grundlag af bedste praksis, herunder om nødvendigt en revision af indikatorerne i artikel 29, stk. 4.

Artikel 10

Nyttiggørelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald underkastes nyttiggørelsesoperationer i overensstemmelse med artikel 4 og 13.
2. Hvor det er nødvendigt for at overholde bestemmelserne i stk. 1 og lette eller forbedre nyttiggørelsen, indsamles affald særskilt, hvis det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt, og blandes ikke med andet affald eller andet materiale med andre egenskaber.

Artikel 11

Genbrug og genanvendelse

1. Medlemsstaterne iværksætter relevante foranstaltninger til fremme af genbrug af produkter og forberedelse med henblik på genbrug, navnlig ved at tilskynde til etablering og støtte af genbrugs- og reparationsnetværk, anvendelse af økonomiske instrumenter, indkøbskriterier, kvantitative målsætninger og andre foranstaltninger.

Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger til fremme af genanvendelse af høj kvalitet, og de vedtager i givet fald med henblik herpå særskilte indsamlingsordninger, hvor det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt, for at opfylde de nødvendige kvalitetsnormer for de relevante genanvendelsessektorer.

I henhold til artikel 10, stk. 2, indføres der senest i 2015 særskilt indsamling for som minimum følgende: papir, metal, plastic og glas.

2. For at sikre overensstemmelse med målene i dette direktiv og som led i bestræbelserne på at opnå et europæisk genanvendelsessamfund med høj ressourceeffektivitet træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at følgende mål nås:

- a) senest i 2020, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelsen af affaldsmaterialer som minimum f.eks. papir, metal, plastic og glas fra husholdninger og om muligt fra andre kilder, såfremt disse affaldsstrømme svarer til affald fra husholdninger, skal øges til samlet mindst 50 vægtprocent
- b) senest i 2020, at forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelsen og anden materialenyttiggørelse, herunder opfyldningsoperationer med anvendelse af affald som erstatning for andre materialer, af ikke-farligt bygge- og nedrivningsaffald, med undtagelse af naturligt forekommende materiale som defineret i kategori 17 05 04 i affaldslisten skal øges til mindst 70 vægtprocent.

3. Kommissionen fastsætter detaljerede regler for anvendelses- og beregningsmetoder til kontrollen med opfyldelsen af de i stk. 2 i denne artikel fastsatte mål under iagttagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik²⁵⁾. Disse regler kan indeholde overgangsperioder for medlemsstater, som i 2008 genanvendte mindre end 5 % af i de i stk. 2 nævnte affaldskategorier. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

4. Kommissionen undersøger senest den 31. december 2014 de i stk. 2 omhandlede foranstaltninger og mål for om nødvendigt at underbygge målene og overveje opstilling af mål for andre affaldsstrømme. Kommis-

sionens rapport sendes til Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald ledsaget af et forslag. Kommissionen tager i sin rapport hensyn til de miljømæssige, økonomiske og sociale virkninger, som målene måtte medføre.

5. I overensstemmelse med artikel 37 aflægger medlemsstaterne hvert tredje år rapport til Kommissionen om, hvorvidt de har opfyldt målene. Hvis målene ikke er opfyldt, skal rapporten indeholde årsagerne hertil og de foranstaltninger, som medlemsstaterne har til hensigt at gennemføre for at nå disse mål.

Artikel 12

Bortskaffelse

Finder nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, ikke sted, sikrer medlemsstaterne, at affaldet underkastes sikre bortskaffelsesoperationer som opfylder bestemmelserne i artikel 13 om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet.

Artikel 13

Beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldshåndtering foretages, uden at menneskets sundhed bringes i fare, uden at miljøet skades, og navnlig:

- a) uden at der opstår risiko for hverken vand, luft, jord, planter eller dyr
- b) uden at der forvoldes støj- og lugtgener, og
- c) uden at landskaber eller områder af særlig interesse påføres skade.

Artikel 14

Omkostninger

1. I overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, skal omkostningerne ved affaldshåndtering afholdes af den oprindelige affaldsproducent eller de nuværende eller tidligere affaldsindehavere.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at omkostningerne ved affaldshåndtering enten helt eller delvist afholdes af producenten af det produkt, hvorfra affaldet stammer, og at distributører af et sådant produkt kan deltage i afholdelsen af disse omkostninger.

KAPITEL III

AFFALDSHÅNDBLING

Artikel 15

Ansvar for affaldshåndtering

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at oprindelige affaldsproducenter eller andre indehavere selv udfører affaldsbehandlingen eller foranstalter den foretaget af en forhandler, et anlæg eller en virksomhed, der udfører affaldsbehandling, eller overdraget til en privat eller offentlig affaldsindsamler i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

2. Når affaldet overføres fra den oprindelige producent eller indehaver til en af de i stk. 1 nævnte fysiske eller juridiske personer med henblik på indledende behandling, bortfalder ansvaret for gennemførelsen af en fuldstændig nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperation generelt ikke.

Med forbehold af forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne præcisere betingelserne for ansvaret og træffe afgørelse om, i hvilke tilfælde den oprindelige producent fortsat skal have ansvar for hele behandlingskæden, eller i hvilke tilfælde producentens og indehaverens ansvar kan deles eller uddelegeres mellem aktørerne i behandlingskæden.

3. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 8 beslutte, at ansvaret for foranstaltningen af affaldshåndteringen enten helt eller delvist påhviler producenten af det produkt, hvorfra affaldet stammer, og at distributører af et sådant produkt kan dele dette ansvar.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de anlæg og virksomheder, der som erhvervsmæssig aktivitet indsamler eller transporterer affald på deres område, leverer det indsamlede og transporterede affald til egnede behandlingsanlæg, der opfylder bestemmelserne i artikel 13.

Artikel 16

Principper om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed

1. Medlemsstaterne træffer, hvis det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt i samarbejde med andre medlemsstater, passende foranstaltninger til at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesanlæg og anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald, indsamlet fra private husholdninger, herunder i tilfælde, hvor denne indsamling også omfatter sådant affald fra andre producenter, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik.

Uanset forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne for at beskytte deres net begrænse indgående overførsler af affald til forbrændingsanlæg, der er klassificeret som nyttiggørelse, hvor det er konstateret, at sådanne overførsler vil bevirke, at nationalt affald vil skulle bortskaffes, eller at dette affald vil skulle behandles på en måde, der ikke er i overensstemmelse med deres nationale affaldshåndteringsplaner. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne afgørelser. Medlemsstaterne kan også begrænse udgående overførsler af affald af miljøhensyn, jf. forordning (EF) nr. 1013/2006.

2. Dette net udformes på en sådan måde, at Fællesskabet som helhed får tilstrækkelig egenkapacitet til at bortskaffe sit affald og nyttiggøre det affald, der er omhandlet i stk. 1, og medlemsstaterne hver især kan nærme sig dette mål, under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg til bestemte typer affald.

3. Nettet skal muliggøre bortskaffelse af affald eller nyttiggørelse af affald, som omhandlet i stk. 1, på et af de nærmeste egnede anlæg under anvendelse af de mest hensigtsmæssige metoder og teknologier til sikring af et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden.

4. Principperne om nærhed og tilstrækkelig egenkapacitet betyder ikke, at hver enkelt medlemsstat skal være i besiddelse af hele spektret af endelige nyttiggørelsesanlæg inden for sit område.

Artikel 17

Kontrol med farligt affald

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at produktion, indsamling og transport af farligt affald samt dets oplagring og behandling sker under forhold, der beskytter miljøet og menneskers sundhed med henblik på at opfylde kravene i artikel 13, herunder foranstaltninger for at sikre sporbarhed fra produktion til det endelige bestemmelsessted og kontrol med farligt affald med henblik på at opfylde bestemmelserne i artikel 35 og 36.

Artikel 18

Forbud mod blanding af farligt affald

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at farligt affald ikke blandes, hverken med andre kategorier af farligt affald eller med andre former for affald, stoffer eller materialer. Blanding skal omfatte fortynding af farlige stoffer.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade blanding, såfremt:

- a) blandingen gennemføres af et anlæg eller en virksomhed, som har indhentet tilladelse i overensstemmelse med artikel 23

- b) bestemmelserne i artikel 13 er opfyldt, og de negative konsekvenser, som affaldshåndtering har for menneskers sundhed og miljøet, ikke øges, og
- c) blandingen sker i overensstemmelse med den bedste tilgængelige teknik.

3. Medmindre andet følger af tekniske og økonomiske gennemførlighedskriterier, skal farligt affald, som i strid med betingelserne i stk. 1 er blandet, adskilles, hvor det er muligt og nødvendigt for at opfylde betingelserne i artikel 13.

Artikel 19

Mærkning af farligt affald

1. For så vidt angår indsamling, transport og midlertidig oplagring af farligt affald træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at affaldet emballeres og forsynes med mærkning i overensstemmelse med gældende internationale standarder og fællesskabsstandarder.

2. Hvis farligt affald overføres internt i en medlemsstat, ledsages det af et identifikationsdokument, der kan være elektronisk, og som indeholder de relevante oplysninger, jf. bilag IB til forordning (EF) nr. 1013/2006.

Artikel 20

Farligt affald opstået i husholdninger

Artikel 17, 18, 19 og 35 finder ikke anvendelse på blandet affald, der er opstået i husholdninger.

Artikel 19 og 35 finder ikke anvendelse på udskilte fraktioner af farligt affald, der er opstået i husholdninger, før det er modtaget til indsamling, bortskaffelse eller nyttiggørelse af et anlæg eller en virksomhed, der har indhentet tilladelse eller er registreret i overensstemmelse med artikel 23 eller 26.

Artikel 21

Olieaffald

1. Medmindre andet følger af forpligtelserne i artikel 18 og 19 vedrørende håndtering af farligt affald, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre:

- a) at olieaffald indsamles særskilt, når det er teknisk muligt
- b) at olieaffald behandles i henhold til artikel 4 og 13
- c) at når det er teknisk muligt og økonomisk levedygtigt, blandes olieaffald med forskellige egenskaber ikke, og olieaffald blandes ikke med andre former for affald eller stoffer, hvis en sådan blanding vanskeliggør behandlingen heraf.

2. Medlemsstaterne kan med henblik på særskilt indsamling og korrekt behandling af olieaffald og i overensstemmelse med vilkårene i de enkelte lande anvende supplerende foranstaltninger såsom tekniske krav, producentansvar, økonomiske instrumenter eller frivillige aftaler.

3. Hvis olieaffald efter national lovgivning er omfattet af krav om regenerering, kan medlemsstaterne fastsætte, at sådant olieaffald skal regenereres, hvis det er teknisk muligt, og hvor artikel 11 eller 12 i forordning (EF) nr. 1013/2006 finder anvendelse, kan de begrænse grænseoverskridende overførsel af olieaffald fra deres område til forbrændings- eller medforbrændingsanlæg for at prioritere regenerering af olieaffald.

Artikel 22

Bioaffald

Medlemsstaterne træffer, når det er relevant, foranstaltninger i henhold til artikel 4 og 13 for at fremme:

- a) særskilt indsamling af bioaffald med henblik på kompostering og bioforgasning af bioaffald
- b) behandling af bioaffald, der lever op til et højt miljøbeskyttelsesniveau
- c) anvendelse af miljøforsvarlige materialer, som er fremstillet af bioaffald.

Kommissionen foretager en vurdering af håndteringen af bioaffald med henblik på at forelægge et forslag, hvis det er relevant. Vurderingen skal indeholde en undersøgelse af muligheden for at sætte minimumskrav til håndtering af bioaffald og kvalitetskriterier for kompost og afgasset bioaffald med henblik på at sikre en høj beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet.

KAPITEL IV TILLADELSER OG REGISTRERINGER

Artikel 23

Udstedelse af tilladelser

1. Medlemsstaterne kræver, at alle anlæg eller virksomheder, som påtænker at udføre affaldsbehandling, indhenter tilladelse fra den kompetente myndighed.

Tilladelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) arten og mængden af affald, der kan behandles
- b) for hver type operation, tilladelsen omfatter: de tekniske krav og alle andre krav, som det pågældende anlæg skal opfylde
- c) de foranstaltninger, der skal træffes af hensyn til sikkerhed og forsigtighed
- d) den metode, der skal anvendes for hver type operation
- e) de nødvendige overvågnings- og kontroloperationer
- f) bestemmelser om nedlukning og efterbehandling i nødvendigt omfang.

2. Tilladelser kan udstedes for et begrænset tidsrum og kan fornyes.

3. Hvis den kompetente myndighed ikke anser den påtænkte behandlingsmetode for acceptabel fra et miljøbeskyttelsessynspunkt, navnlig når metoden strider mod artikel 13, nægter den at udstede en tilladelse.

4. I tilladelser, der omfatter forbrænding eller medforbrænding med energiudnyttelse, stilles det som betingelse, at udnyttelsen af energien finder sted med en høj grad af energieffektivitet.

5. Forudsat at kravene i denne artikel er opfyldt, kan tilladelser, der er udstedt i henhold til anden national lovgivning eller fællesskabslovgivning, kombineres med den i stk. 1, krævede tilladelse i én enkelt tilladelse, hvis unødvendig gentagelse af oplysninger derved undgås, og operatøren eller den kompetente myndighed spares for dobbeltarbejde.

Artikel 24

Undtagelser fra krav om tilladelse

Medlemsstaterne kan undtage anlæg og virksomheder fra kravet i artikel 23, stk. 1, i forbindelse med følgende operationer:

- a) bortskaffelse af deres eget ikke-farlige affald på produktionsstedet eller
- b) nyttiggørelse af affald.

Artikel 25

Betingelser for undtagelser

1. Hvis en medlemsstat ønsker at indrømme undtagelser som omhandlet i artikel 24, opstiller den almindelige regler for hver aktivitetstype med angivelse af arten og mængden af affald, som en undtagelse kan gælde for, og den behandlingsmetode, der skal anvendes.

Disse regler udformes på en måde, der sikrer, at affaldet behandles i overensstemmelse med artikel 13. Ved bortskaffelsesoperationer som omhandlet i artikel 24, litra a), bør sådanne regler tage hensyn til den bedste tilgængelige teknik.

2. Ud over de almindelige regler i stk. 1 fastlægger medlemsstaterne særlige betingelser for undtagelser vedrørende farligt affald, herunder aktivitetstyper, samt ethvert andet nødvendigt krav, der skal overholdes i forbindelse med forskellige former for nyttiggørelse, og, hvor det er relevant, grænseværdier for indholdet af farlige stoffer i affaldet og emissionsgrænseværdier.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de almindelige regler, som opstilles i henhold til stk. 1 og 2.

Artikel 26

Registrering

Når følgende ikke er omfattet af krav om tilladelse, sikrer medlemsstaterne, at den kompetente myndighed fører et register over:

- a) anlæg og virksomheder, der som erhvervsmæssig aktivitet indsamler eller transporterer affald
- b) forhandlere og mæglere og
- c) anlæg og virksomheder, der er omfattet af undtagelser fra kravene om tilladelse i henhold til artikel 24.

Hvor det er muligt, anvendes eksisterende registre hos den kompetente myndighed til at tilvejebringe de relevante oplysninger for denne registrering, for således at mindske den administrative byrde.

Artikel 27

Minimumsstandarder

1. Tekniske minimumsstandarder for behandling, der kræver en tilladelse i henhold til artikel 23, kan vedtages, når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

2. Sådanne minimumsstandarder omfatter kun den affaldsbehandling, der ikke er omfattet af direktiv 96/61/EF eller egnet til at være omfattet af dette direktiv.

3. Sådanne minimumsstandarder skal:

- a) rette sig mod affaldsbehandlingens vigtigste miljøvirkninger
- b) sikre, at affaldet behandles i overensstemmelse med artikel 13
- c) tage hensyn til den bedste tilgængelige teknik og
- d) når det er relevant omfatte elementer vedrørende behandlingens kvalitet og forarbejdningskrav.

4. Der vedtages minimumsstandarder for virksomhed, der kræver registrering i henhold til artikel 26, litra a) og b), når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet eller ved at undgå forstyrrelser på det indre marked; dette omfatter også bestemmelser vedrørende indsamleres, transportørers, forhandleres eller mægleres tekniske kvalifikationer.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

KAPITEL V

PLANER OG PROGRAMMER

Artikel 28

Affaldshåndteringsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 1, 4, 13 og 16 udarbejder en eller flere affaldshåndteringsplaner.

Disse planer skal hver for sig eller tilsammen dække hele den pågældende medlemsstats område.

2. Affaldshåndteringsplanerne skal indeholde en analyse af den aktuelle affaldshåndteringssituation i det pågældende geografiske område og angive, hvilke foranstaltninger der skal træffes med henblik på at forbedre en miljømæssigt forsvarlig forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald og en evaluering af, hvordan planen vil støtte gennemførelsen af dette direktivs mål og bestemmelser.

3. Affaldshåndteringsplanerne skal alt efter omstændighederne og under hensyntagen til planlægningsområdet geografiske niveau og dækning mindst indeholde følgende:

- a) det producerede affalds art, mængde og kilde inden for området, det affald, der ventes overført fra eller til det nationale område, og en evaluering af udviklingen af affaldsstrømmene i fremtiden
- b) eksisterende indsamlingsordninger og større bortskaffelses- og nyttiggørelsesanlæg, herunder særlige ordninger for olieaffald, farligt affald og affaldsstrømme, der er omhandlet i særlig fællesskabslovgivning
- c) en vurdering af behovet for nye indsamlingsordninger, lukning af eksisterende affaldsanlæg, yderligere affaldsanlægsinfrastruktur i henhold til artikel 16 og om nødvendigt investeringer i relation hertil
- d) tilstrækkelige oplysninger om lokalitetskriterier for udpegning af lokaliteter og om kapacitet for fremtidige bortskaffelses- eller større nyttiggørelsesanlæg, hvis det er nødvendigt
- e) generelle affaldshåndteringspolitikker, herunder planlagte affaldshåndteringsteknologier og -metoder, eller politikker for affald, der giver anledning til særlige problemer med hensyn til håndtering.

4. Affaldshåndteringsplanerne kan under hensyntagen til planlægningsrådets geografiske niveau og dækning indeholde følgende:

- a) organisatoriske aspekter ved affaldshåndtering, herunder en beskrivelse af ansvarsfordelingen mellem de offentlige og private aktører, der udfører affaldshåndteringen
- b) en evaluering af, om anvendelsen af økonomiske og andre instrumenter kan være nyttig og egnet til at løse diverse affaldsproblemer, under hensyntagen til nødvendigheden af at opretholde et velfungerende indre marked
- c) informationskampagner rettet mod offentligheden eller særlige forbrugergrupper
- d) gamle forurenede affaldsdeponeringsanlæg og foranstaltninger til at genoprette disse.

5. Affaldshåndteringsplanerne skal være i overensstemmelse med kravene i artikel 14 i direktiv 94/62/EF og med strategien til gennemførelse af reduktionen af deponering af bionedbrydeligt affald som omhandlet i artikel 5 i direktiv 1999/31/EF.

Artikel 29

Programmer for affaldsforebyggelse

1. Medlemsstaterne udarbejder senest den 12. december 2013 affaldsforebyggelsesprogrammer i overensstemmelse med artikel 1 og 4.

Disse programmer indarbejdes enten i affaldshåndteringsprogrammerne som nævnt i artikel 28 eller i andre miljøpolitiske programmer, når det er relevant, eller fungerer som særskilte programmer. Hvis et sådant program integreres i affaldshåndteringsplanen eller andre programmer, skal affaldsforebyggelsesforanstaltningerne klart identificeres.

2. Programmerne i stk. 1 skal indeholde affaldsforebyggelsesmål. Medlemsstaterne skal beskrive eksisterende forebyggelsesforanstaltninger og evaluere, om de eksempler på foranstaltninger, der er angivet i bilag IV, eller andre passende foranstaltninger er hensigtsmæssige.

Sigtet med sådanne mål og foranstaltninger er at bryde sammenhængen mellem økonomisk vækst og miljøbelastning fra affaldsproduktion.

3. Medlemsstaterne fastlægger de relevante specifikke kvalitative eller kvantitative benchmarks for affaldsforebyggelsesforanstaltninger, der vedtages for at overvåge og vurdere resultaterne af foranstaltningerne, og kan fastlægge andre specifikke kvalitative eller kvantitative mål og indikatorer end dem, der er nævnt i stk. 4, med samme formål.

4. Indikatorer for affaldsforebyggelsesforanstaltninger kan vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 39, stk. 3.

5. Kommissionen tilvejebringer et system til udveksling af oplysninger om bedste praksis for så vidt angår affaldsforebyggelse og udarbejder retningslinjer med henblik på at bistå medlemsstaterne i udarbejdelsen af programmerne.

Artikel 30

Evaluering og revision af planer og programmer

1. Medlemsstaterne sikrer, at affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer evalueres mindst hvert sjette år og revideres, når det er relevant, og, hvor det er hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med artikel 9 og 11.

2. Det Europæiske Miljøagentur opfordres til at medtage en evaluering af fremskridtene i forbindelse med færdiggørelsen og gennemførelsen af affaldsforebyggelsesprogrammerne i sin årsrapport.

Artikel 31

Inddragelse af offentligheden

Medlemsstaterne sikrer, at relevante interesserede parter og myndigheder samt offentligheden har lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne og har adgang til dem, når de er udarbejdet, jf. direktiv 2003/35/EF eller, når det er relevant, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet²⁶). De lægger planerne og programmerne på et offentligt tilgængeligt websted.

Artikel 32

Samarbejde

Medlemsstaterne samarbejder efter omstændighederne med de andre berørte medlemsstater og Kommissionen om udarbejdelsen af affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne i overensstemmelse med artikel 28 og 29.

Artikel 33

Oplysninger, der skal forelægges Kommissionen

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er nævnt i artikel 28 og 29, når de er vedtaget, og om eventuelle væsentlige ændringer i disse planer og programmer.

2. Det skema, der skal bruges til underretning om vedtagelsen og om væsentlige ændringer i disse planer og programmer vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 39, stk. 3.

KAPITEL VI

KONTROL OG REGISTERFØRING

Artikel 34

Kontrol

1. Anlæg og virksomheder, der foretager affaldsbehandling, anlæg og virksomheder, der som erhvervs-mæssig aktivitet indsamler og transporterer affald, mæglere og forhandlere og anlæg eller virksomheder, der producerer farligt affald, kontrolleres regelmæssigt på passende vis af de kompetente myndigheder.
2. Kontrollen af indsamling og transport omfatter det indsamlede og transporterede affalds oprindelse, art, mængde og bestemmelsessted.
3. Medlemsstaterne kan tage hensyn til registreringer i henhold til Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS), navnlig for så vidt angår kontrollens hyppighed og intensitet.

Artikel 35

Registerføring

1. Anlæg og virksomheder som nævnt i artikel 23, stk. 1, producenter af farligt affald og anlæg og virksomheder, der indsamler eller transporterer farligt affald som erhvervs-mæssig aktivitet eller fungerer som forhandlere eller mæglere i forbindelse med farligt affald, fører et kronologisk register med angivelse af mængde, art og oprindelse samt, når det er relevant, bestemmelsessted, indsamlingshyppighed, transport-måde og påtænkt behandlingsmetode for affaldet og stiller på anmodning disse oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder.
2. Hvad angår farligt affald opbevares registret i mindst tre år; anlæg og virksomheder, der transporterer farligt affald, skal dog kun opbevare registret i mindst tolv måneder.
Dokumentation for, at håndteringen er udført, forelægges på anmodning af de kompetente myndigheder eller en tidligere indehaver.
3. Medlemsstaterne kan også kræve af producenter af ikke-farligt affald, at de opfylder kravene i stk. 1 og 2.

Artikel 36

Håndhævelse og sanktioner

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde henkastning, dumpning og ukontrolleret affaldshåndtering.
2. Medlemsstaterne fastsætter sanktionsbestemmelser for overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 37

Rapportering og gennemgang

1. Hvert tredje år underretter medlemsstaterne Kommissionen om gennemførelsen af dette direktiv ved at indsende en elektronisk sektorrapport. Denne rapport skal også indeholde oplysninger om håndtering af olieaffald og om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af affaldsforebyggelsesprogrammerne, og, hvor det er relevant, oplysninger om foranstaltninger i henhold til artikel 8 om udvidet producentansvar.
Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en model, som udformes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver²⁷). Rapporten sendes til Kommissionen inden ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.
2. Kommissionen sender spørgeskemaet eller modellen til medlemsstaterne seks måneder inden begyndelsen af den periode, der er dækket af sektorrapporten.

3. Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes sektorrapporter, jf. stk. 1.

4. Som led i den første rapport, der udarbejdes senest 12. december 2014 gennemgår Kommissionen gennemførelsen af dette direktiv, herunder bestemmelserne om energieffektivitet, og fremsætter om nødvendigt forslag til revision heraf. I rapporten vurderes også medlemsstaternes eksisterende affaldsforebyggelsesprogrammer, målsætninger og indikatorer og muligheden for programmer, herunder ordninger for producentansvar for særlige affaldsstrømme, mål, indikatorer og foranstaltninger forbundet med genanvendelse, samt materiale- og energinyttiggørelsesoperationer, som kan bidrage til en mere effektiv opfyldelse af målsætningerne i artikel 1 og 4, på fællesskabsplan tages op til fornyet overvejelse.

Artikel 38

Fortolkning og tilpasning til den tekniske udvikling

1. Kommissionen kan udarbejde retningslinjer for fortolkningen af definitionerne af nyttiggørelse og bortskaffelse.

Om nødvendigt skal den formel for forbrændingsanlæg, der er omhandlet i bilag II R1, præciseres. Der kan tages hensyn til lokale klimaforhold som f.eks. streng kulde og behov for opvarmning, for så vidt de påvirker de energimængder, der teknisk kan anvendes eller produceres i form af elektricitet, opvarmning, afkøling eller procesdamp. Lokale forhold i regionerne i den yderste periferi som anerkendt i traktatens artikel 299, stk. 2, afsnit 4, og i de territorier, der er omhandlet i artikel 25 i tiltrædelsesakten af 1985, kan også tages i betragtning. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

2. Bilagene kan ændres i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

Artikel 39

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 40

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 12. december 2010.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 41

Ophævelse og overgangsbestemmelser

Direktiv 75/439/EØF, direktiv 91/689/EØF og direktiv 2006/12/EF ophæves med virkning fra 12. december 2010.

Fra 12. december 2008 gælder dog følgende:

a) Artikel 10, stk. 4 i direktiv 75/439/EØF affattes således:

"4. Referencemetoden til måling af PCB/PCT-indholdet i olieaffald fastsættes af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald²⁸⁾.

b) I direktiv 91/689/EØF foretages følgende ændringer:

i) Artikel 1, stk. 4, affattes således:

"4. I nærværende direktiv forstås ved "farligt affald":

- affald klassificeret som farligt affald på den liste, som er opstillet ved Kommissionens beslutning 2000/532/EF 29) på grundlag af bilag I og II til dette direktiv. Dette affald skal udvise en eller flere af de egenskaber, der er opregnet i bilag III. Ved listens udarbejdelse tages der hensyn til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, grænseværdierne for koncentration. Listen gennemgås med regelmæssige mellemrum og revideres om fornødent. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald 30)
- al anden form for affald, som efter en medlemsstats opfattelse udviser en af de egenskaber, der er opført i bilag III. Sådanne tilfælde meddeles Kommissionen og behandles med henblik på tilpasning af listen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i direktiv 2006/12/EF nævnte.

ii) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

De nødvendige foranstaltninger for at tilpasse bilagene til dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling og at revidere den i artikel 1, stk. 4, omhandlede liste over affald, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i direktiv 2006/12/EF. "

c) I direktiv 2006/12/EF foretages følgende ændringer:

i) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

"2. For så vidt angår stk. 1, litra a, anvendes Kommissionens beslutning 2000/532/EF³¹⁾, som indeholder listen over affald, der falder ind under de i bilag I til dette direktiv anførte kategorier. Listen gennemgås med regelmæssige mellemrum og revideres om fornødent. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4.

ii) Artikel 17 affattes således:

"Artikel 17

De nødvendige foranstaltninger for at tilpasse bilagene til den videnskabelige og tekniske udvikling, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4. "

iii) Artikel 18, stk. 4, affattes således:

"4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. "

Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 42

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 43

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, 19. november 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H. -G. Pöttering

Formand

På Rådets vegne

J. -P. Jouyet

Formand

BILAG I

BORTSKAFFESESOPERATIONER

- D 1 Deponering på eller i jorden (f.eks. deponeringsanlæg)
- D 2 Behandling i jordmiljø (f.eks. bionedbrydning af flydende affald eller slam i jordbunden)
- D 3 Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f. eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i borer, salthorste eller naturlige geologiske spalter)
- D 4 Deponering i overfladevand (f. eks. udledning af flydende affald eller slam i udgravninger, småsøer eller laguner)
- D 5 Deponering på specielt indrettet deponeringsanlæg (f. eks. placering i vandtætte, tildækkede rum, der er adskilt indbyrdes og isoleret fra det omgivende miljø)
- D 6 Udledning i vandmiljøet, undtagen dumpning i havet
- D 7 Dumpning i havet, herunder nedgravning i havbunden
- D 8 Biologisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer
- D 9 Fysisk-kemisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer (f.eks. fordampning, tørring og kalcinering)
- D 10 Forbrænding på landjorden
- D 11 Forbrænding på havet³²⁾
- D 12 Permanent oplagring (f. eks. placering af beholdere i en mine)
- D 13 Blanding forud for en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer³³⁾
- D 14 Rekonditionering forud for en af de i D 1 til D 13 omhandlede operationer
- D 15 Oplagring forud for en af de i D 1 til D 14 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret)³⁴⁾

BILAG II

NYTTIGGØRELSESOPERATIONER

- R 1 Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling³⁵⁾

- R 2 Genvinding eller regenerering af opløsningsmidler
- R 3 Genanvendelse eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse)³⁶⁾
- R 4 Genanvendelse eller genvinding af metaller og metalforbindelser
- R 5 Genanvendelse eller genvinding af andre uorganiske stoffer³⁷⁾
- R 6 Regenerering af syrer eller baser
- R 7 Nyttiggørelse af komponenter, der har været benyttet til forureningsbekæmpelse
- R 8 Nyttiggørelse af komponenter fra katalysatorer
- R 9 Regenerering og anden genbrug af olie
- R 10 Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller miljø
- R 11 Anvendelse af affald hidrørende fra en af operationerne R 1 til R 10
- R 12 Udveksling af affald med henblik på at lade det gennemgå en af operationerne R 1 til R 11³⁸⁾
- R 13 Oplagring af affald forud for en af de i R 1 til R 12 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret)³⁹⁾

BILAG III

EGENSKABER, DER GØR AFFALD FARLIGT

- H 1 "eksplosiv": stoffer og præparater, der kan eksplodere under flammepåvirkning, eller som er mere følsomme over for stød og gnidning end dinitrobenzen
- H 2 "brandnærende": stoffer og præparater, der ved berøring med andre stoffer, især brændbare stoffer, reagerer stærkt varmeudviklende
- H 3-A "letantændelig":
- flydende stoffer og præparater, som har et flammepunkt på under 21 °C (herunder yderst letantændelige væsker)
 - stoffer og præparater, som ved kontakt med luften ved normal temperatur og uden energitilførsel kan udvikle varme og derefter antændes
 - faste stoffer og præparater, som let kan antændes ved kortvarig påvirkning fra en antændelseskilde, og som efter dennes fjernelse fortsætter med at brænde eller gløde
 - gasformige stoffer og præparater, som kan antændes i luften under normalt tryk
 - stoffer og præparater, som ved kontakt med vand eller fugtig luft udvikler letantændelige gasser i farlige mængder
- H 3-B "antændelig": flydende stoffer og præparater, som har et flammepunkt på mindst 21 °C og højst 55 °C
- H 4 "lokalirriterende": ikke-ætsende stoffer og præparater, der ved direkte, langvarig og gentagen berøring med huden eller slimhinderne kan fremkalde betændelse
- H 5 "sundhedsskadelig": stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan indebære risici af begrænset farlighed
- H 6 "giftig": stoffer og præparater (herunder meget giftige stoffer og præparater), der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde alvorlige akutte eller kroniske skader eller endog døden
- H 7 "kræftfremkaldende": stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde kræft eller øge forekomsten af kræft
- H 8 "ætsende": stoffer og præparater, der ved berøring med levende væv kan ødelægge dette

H 9 "smitsom": stoffer og præparater, der indeholder levedygtige mikroorganismer eller disses toksiner, hvorom det vides eller kan formodes, at de fremkalder sygdom hos mennesket eller andre levende organismer

H 10 "reproduktionstoksiske": stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde medfødte, ikke-arvelige misdannelser eller øge forekomsten heraf

H 11 "mutagen": stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan forårsage arvelige genetiske skader eller øge forekomsten heraf

H 12 affald, der ved berøring med vand, luft eller syre frigør giftige eller meget giftige luftarter

H 13⁴⁰⁾ "allergifremkaldende": stoffer og præparater, der ved indånding eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde en overfølsomhedsreaktion, således at der ved yderligere eksponering for stofferne eller præparaterne fremkommer karakteristiske symptomer

H 14 "økotoksisk": affald, der indebærer eller kan indebære øjeblikkelige eller efterfølgende risici for en eller flere miljøsektorer

H 15 affald, der efter bortskaffelse kan resultere i et andet stof, f.eks. et udvaskningsprodukt, med en af de ovenfor anførte egenskaber.

Noter:

- 1) Klassifikationerne "giftig" (og "meget giftig"), "sundhedsskadelig", "ætsende", "lokalirriterende", "kræftfremkaldende", "reproduktionstoksisk", "mutagen" og "økotoksisk" foretages efter kriterierne i bilag VI til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer⁴¹⁾.
- 2) Når det er relevant, finder grænseværdierne i bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 99/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater⁴²⁾ anvendelse.

Afprøvningsmetoder

De metoder, der skal anvendes, er beskrevet i bilag V til direktiv 67/548/EØF og i andre relevante CEN-noter.

BILAG IV

EKSEMPLER PÅ AFFALDSFOREBYGGELSESFORANSTALTNINGER NÆVNT I ARTIKEL 29

Foranstaltninger, der kan påvirke rammebetingelserne for produktion af affald

1. Anvendelse af planlægningsforanstaltninger eller andre økonomiske instrumenter, der fremmer en effektiv ressourceudnyttelse.
2. Fremme af forskning og udvikling, der tager sigte på renere og mindre ressourceforbrugende produkter og teknologier, og videreformidling og anvendelse af resultaterne af denne forskning og udvikling.
3. Udvikling af effektive og relevante indikatorer for miljøbelastningen fra affaldsproduktion, der sigter mod at bidrage til at forebygge affaldsproduktion på alle niveauer, f.eks. produktsammenligninger på fællesskabsplan tiltag fra de lokale myndigheders side og nationale foranstaltninger.

Foranstaltninger, der kan påvirke design-, produktions- og distributionsfasen

4. Fremme af miljøvenligt design (systematisk integrering af miljøaspekter i produktdesignet med henblik på at forbedre produktets miljøegenskaber i hele dets livscyklus).
5. Oplysning om affaldsforebyggelsesmetoder med henblik på at fremme anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik i industrien.

6. Oplæring af de kompetente myndigheder, hvad angår indføjeelse af affaldsforebyggelseskrav i tilladelser, der udstedes efter dette direktiv og direktiv 96/61/EF.
7. Foranstaltninger til forebyggelse af affaldsproduktion i anlæg, der ikke henhører under direktiv 96/61/EF. Sådanne foranstaltninger kan, når det er relevant, omfatte vurderinger af eller planer om affaldsforebyggelse.
8. Informationskampagner eller ydelse af økonomisk støtte, beslutningsstøtte eller anden form for støtte til virksomhederne. Sådanne foranstaltninger kan ventes at være særlig effektive, hvis de rettes mod eller tilpasses til små og mellemstore virksomheder og gennemføres via etablerede virksomhedsnet.
9. Frivillige aftaler, forbruger/producent-paneler eller forhandlinger på brancheniveau med henblik på at få de pågældende virksomheder eller industrisektorer til at opstille deres egne affaldsforebyggelsesplaner eller -mål eller forbedre ressourceforbrugende produkter eller emballageformer.
10. Fremme af troværdige miljøledelsesordninger, herunder EMAS og ISO 14001.

Foranstaltninger, der kan påvirke forbrugs- og anvendelsesfasen

11. Økonomiske instrumenter, såsom incitamentter til miljørigtige indkøb eller obligatorisk opkrævning af betaling for visse emballageartikler eller -elementer, som ellers er gratis for forbrugeren.
12. Informationskampagner rettet mod offentligheden eller særlige forbrugergrupper.
13. Fremme af troværdig miljømærkning.
14. Aftaler med industrien (f.eks. anvendelse af produktpaneler i lighed med dem, der oprettes inden for rammerne af den integrerede produktpolitik) eller med detailhandelen (om tilrådgivningsstillelse af information om affaldsforebyggelse og mindre miljøbelastende produkter).
15. Indførelse af miljø- og affaldsforebyggelseskriterier i udbud og kontrakter i forbindelse med offentlige indkøb og virksomhedsindkøb, i tråd med håndbogen om grønne offentlige indkøb, offentliggjort af Kommissionen den 29. oktober 2004.
16. Fremme af genbrug og/eller reparation af hertil egnede kasserede produkter eller deres komponenter, især gennem anvendelse af uddannelsesmæssige, økonomiske, logistiske eller andre foranstaltninger som f.eks. støtte til eller etablering af akkrediterede reparations- og genbrugscentre og -net, navnlig i tæt befolkede områder.

BILAG V

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2006/12/EF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1, litra a)	Artikel 3, nr. 1)
Artikel 1, stk. 1, litra b)	Artikel 3, nr. 5)
Artikel 1, stk. 1, litra c)	Artikel 3, nr. 6)
Artikel 1, stk. 1, litra d)	Artikel 3, nr. 9)
Artikel 1, stk. 1, litra e)	Artikel 3, nr. 19)
Artikel 1, stk. 1, litra f)	Artikel 3, nr. 15)
Artikel 1, stk. 1, litra g)	Artikel 3, nr. 10)
Artikel 1, stk. 2	Artikel 7
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. i)	Artikel 2, stk. 1, litra d)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. ii)	Artikel 2, stk. 2, litra d)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iii)	Artikel 2, stk. 1, litra f), og stk. 2, litra c)

Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iv)	Artikel 2, stk. 2, litra a)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. v)	Artikel 2, stk. 2, litra e)
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 4
Artikel 3, stk. 1	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1	Artikel 13
Artikel 4, stk. 2	Artikel 36, stk. 1
Artikel 5	Artikel 16
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 28
Artikel 8	Artikel 15
Artikel 9	Artikel 23
Artikel 10	Artikel 23
Artikel 11	Artikel 24 og 25
Artikel 12	Artikel 26
Artikel 13	Artikel 34
Artikel 14	Artikel 35
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 37
Artikel 17	Artikel 38
Artikel 18, stk. 1	Artikel 39, stk. 1
—	Artikel 39, stk. 2
Artikel 18, stk. 2	—
Artikel 18, stk. 3	Artikel 39, stk. 3
Artikel 19	Artikel 40
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 42
Artikel 22	Artikel 43
Bilag I	—
Bilag IIA	Bilag I
Bilag IIB	Bilag II

Direktiv 75/439/EØF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 3, nr. 18)
Artikel 2	Artikel 13 og 21
Artikel 3, stk. 1 og 2	—
Artikel 3, stk. 3	Artikel 13
Artikel 4	Artikel 13
Artikel 5, stk. 1	—
Artikel 5, stk. 2	—
Artikel 5, stk. 3	—
Artikel 5, stk. 4	Artikel 26 og 34
Artikel 6	Artikel 23
Artikel 7, litra a)	Artikel 13
Artikel 7, litra b)	—
Artikel 8, stk. 1	—

Artikel 8, stk. 2, litra a)	—
Artikel 8, stk. 2, litra b)	—
Artikel 8, stk. 3	—
Artikel 9	—
Artikel 10, stk. 1	Artikel 18
Artikel 10, stk. 2	Artikel 13
Artikel 10, stk. 3 og 4	—
Artikel 10, stk. 5	Artikel 19, 21, 25, 34 og 35
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 35
Artikel 13, stk. 1	Artikel 34
Artikel 13, stk. 2	—
Artikel 14	—
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18	Artikel 37
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	—
Bilag I	—

Direktiv 91/689/EØF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	—
Artikel 1, stk. 2	—
Artikel 1, stk. 3	—
Artikel 1, stk. 4	Artikel 3, nr. 2) og artikel 7
Artikel 1, stk. 5	Artikel 20
Artikel 2, stk. 1	Artikel 23
Artikel 2, stk. 2-4	Artikel 18
Artikel 3	Artikel 24, 25 og 26
Artikel 4, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
Artikel 4, stk. 2 og 3	Artikel 35
Artikel 5, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 34, stk. 2
Artikel 5, stk. 3	Artikel 19, stk. 2
Artikel 6	Artikel 28
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	—
Artikel 12	—
Bilag I og II	—

Bilag III

Bilag III

-
- 1) EUT C 309 af 16.12.2006, s. 55.
 - 2) EUT C 229 af 22.9.2006, s. 1.
 - 3) Europa-Parlamentets udtalelse af 13.2.2007 (EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 135), Rådets fælles holdning af 20.12.2007 (EUT C 71 E af 18.3.2008, s. 16) og Europa-Parlamentets holdning af 17.6.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 20.10.2008.
 - 4) EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.
 - 5) EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.
 - 6) EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 401.
 - 7) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF (EUT L 24 af 29.1.2008, s. 8).
 - 8) EFT C 76 af 11.3.1997, s. 1.
 - 9) EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.
 - 10) Beslutning af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).
 - 11) EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.
 - 12) EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.
 - 13) EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.
 - 14) EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24.
 - 15) EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1.
 - 16) EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.
 - 17) EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.
 - 18) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.
 - 19) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 23.
 - 20) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.
 - 21) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
 - 22) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.
 - 23) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.
 - 24) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.
 - 25) EFT L 332 af 9.12.2002, s. 1.
 - 26) EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.
 - 27) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.
 - 28) EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.
 - 31) EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3.
 - 32) Denne operation er forbudt ved EU-lovgivning og internationale konventioner.
 - 33) Hvis der ikke er nogen anden relevant D-kode, kan dette omfatte indledende operationer forud for bortskaffelse, herunder forbehandling såsom bl.a. sortering, knusning, sammenpresning, pelletering, tørring, neddeling, konditionering, eller adskillelse inden gennemførelse af en af operationerne D 1 til D 12.
 - 34) Ved midlertidig oplagring forstås indledende oplagring i henhold til artikel 3, nr. 10).
 - 35) Dette omfatter forbrændingsanlæg for kommunalt fast affald, men kun hvis energieffektiviteten er på mindst: - 0,60 for anlæg, der er i drift, og hvortil der er udstedt tilladelse i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning inden den 1. januar 2009- 0,65 for anlæg, hvortil der er udstedt tilladelse efter den 31. december 2008 beregnet efter følgende formel: $\text{Energieffektivitet} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$, hvor: - E_p er den årligt producerede energi i form af varme eller elektricitet. Den beregnes ved, at energi i form af elektricitet multipliceres med 2,6, og varme fremstillet til kommerciel brug multipliceres med 1,1 (GJ/år)- E_f er den årlige energitilførsel til systemet fra brændsler, som bidrager til produktionen af damp (GJ/år)- E_w er den energi, der på årsbasis er indeholdt i det behandlede affald, beregnet ud fra affaldets effektive brændværdi (GJ/år)- E_i er den årligt importerede energimængde, uden E_w og E_f (GJ/år)- 0,97 er en faktor der tager hensyn til energitab på grund af bundaske og stråling. Denne formel anvendes i overensstemmelse med referencedokumentet om de bedste tilgængelige teknikker til affaldsforbrænding.
 - 36) Dette omfatter forgasning og pyrolyse under anvendelse af komponenterne som kemikalier.
 - 37) Dette omfatter jordrensning, som medfører nyttiggørelse af jorden og genanvendelse af uorganiske byggematerialer.
 - 38) Hvis der ikke er nogen anden relevant R-kode, kan dette omfatte indledende operationer forud for nyttiggørelse, herunder forbehandling såsom bl.a. demontering, sortering, knusning, sammenpresning, pelletering, tørring, neddeling, konditionering, ompakning, adskillelse, blanding eller blanding inden gennemførelse af en af operationerne R 1 til R 11.
 - 39) Ved midlertidig oplagring forstås indledende oplagring i henhold til artikel 3, nr. 10).
 - 40) For så vidt der findes afprøvningsmetoder.
 - 41) EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.
 - 42) EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1.